ΟΡΘΡΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης **Αμήν.**

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορτηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Αναγνώστης **Αμήν.** Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς άφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σού εστιν η βασιλεία...

Τροπάρια

Σώσον, Κύριε, τόν λαόν σου, καί ευλόγησον τήν κληρονομίαν σου, νίκας τοίς βασιλεύσι, κατά βαρβάρων δωρούμενος, καί τό σόν φυλάττων, διά τού Σταυρού σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ εκουσίως, τή επωνύμω σου καινή πολιτεία, τούς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, εύφρανον εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά τών πολεμίων, τήν συμμαχίαν έχοιεν τήν σήν, όπλον ειρήνης, αήττητον τρόπαιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερά καί ακαταίσχυντε, μή παρίδης, αγαθή, τάς ικεσίας ημών, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ορθοδόξων πολιτείαν, σώζε ούς εκέλευσας βασιλεύειν, καί χορήγει αυτοίς ουρανόθεν τήν νίκην, διότι έτεκες τόν Θεόν, **μόνη ευλογημένη.**

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον. Χορός Κύριε, ελέησον (γ').

- Έτι δεόμεθα υπέρ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.

- Έτι δεόμεθα υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών,, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

- **Ότι ελεήμων και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.**

Αναγνώστης Αμήν. Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.

Ιερεύς Δόξα τή αγία καί ομοουσίω, καί ζωοποιώ καί αδιαιρέτω Τριάδι, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν. Δόξα εν υψίστοις Θεώ, καί επί γής ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία (εκ γ').

Κύριε, τά χείλη μου ανοίξεις, καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου (δίς).

Ψαλμός 3

- Κύριε τί επληθύνθησαν οι θλίβοντές με πολλοί επανίστανται επ' εμέ

- Πολλοί λέγουσιν τή ψυχή μου ουκ έστιν σωτηρία αυτώ εν τώ Θεώ αυτού διάψαλμα

- Σύ δέ κύριε αντιλήμπτωρ μου εί δόξα μου καί υψών την κεφαλήν μου

- Φωνή μου πρός κύριον εκέκραξα καί επήκουσέν μου εξ όρους αγίου αυτού διάψαλμα
- Εγώ εκοιμήθην καί ύπνωσα εξηγέρθην ότι κύριος αντιλήμψεταί μου
- Ου φοβηθήσομαι από μυριάδων λαού τών κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι
- Ανάστα κύριε σώσόν με ο Θεός μου ότι σύ επαταξας πάντας τούς εχθραίνοντάς μοι ματαίως οδόντας αμαρτωλών συνέτριψας
- Τού Κυρίου η σωτηρία καί επί τόν λαόν σου η ευλογία σου

Καί πάλιν

- Εγώ εκοιμήθην καί ύπνωσα εξηγέρθην ότι κύριος αντιλήμψεταί μου

Ψαλμός 37

- Κύριε μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με
- ότι τά βέλη σου ενεπάγησάν μοι καί επεστήρισας επ' εμέ τήν χείρά σου
- ουκ έστιν ίασις εν τή σαρκί μου από προσώπου τής οργής σου ουκ έστιν ειρήνη
- τοίς οστέοις μου από προσώπου τών αμαρτιών μου
- ότι αι ανομίαι μου υπερήραν τήν κεφαλήν μου ωσεί φορτίον βαρύ εβαρύνθησαν επ' εμέ
- προσώζεσαν καί εσάπησαν οι μώλωπές μου από προσώπου τής αφροσύνης μου
- εταλαιπώρησα καί κατεκάμφθην έως τέλους όλην τήν ημέραν σκυθρωπάζων επορευόμην
- ότι αι ψύαι μου επλήσθησαν εμπαιγμών καί ουκ έστιν ίασις εν τή σαρκί μου
- εκακώθην καί εταπεινώθην έως σφόδρα ωρυόμην από στεναγμού τής καρδίας μου
- κύριε εναντίον σου πάσα η επιθυμία μου καί ο στεναγμός μου από σού ουκ εκρύβη

- η καρδία μου εταράχθη εγκατέλιπέν με η ισχύς μου καί τό φώς τών οφθαλμών μου καί αυτό ουκ έστιν μετ' εμού
- οι φίλοι μου καί οι πλησίον μου εξ εναντίας μου ήγγισαν καί έστησαν καί οι έγγιστά μου από μακρόθεν έστησαν
- καί εξεβιάσαντο οι ζητούντες τήν ψυχήν μου καί οι ζητούντες τά κακά μοι
- ελάλησαν ματαιότητας καί δολιότητας όλην τήν ημέραν εμελέτησαν
- εγώ δέ ωσεί κωφός ουκ ήκουον καί ωσεί άλαλος ουκ ανοίγων τό στόμα αυτού
- καί εγενόμην ωσεί άνθρωπος ουκ ακούων καί ουκ έχων εν τώ στόματι αυτού ελεγμούς
- ότι επί σοί κύριε ήλπισα σύ εισακούση κύριε ο Θεός μου
- ότι είπα μήποτε επιχαρώσίν μοι οι εχθροί μου καί εν τώ σαλευθήναι πόδας μου επ' εμέ εμεγαλορρημόνησαν
- ότι εγώ εις μάστιγας έτοιμος καί η αλγηδών μου ενώπιόν μου διά παντός
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ αναγγελώ καί μεριμνήσω υπέρ τής αμαρτίας μου
- οι δέ εχθροί μου ζώσιν καί κεκραταίωνται υπέρ εμέ καί επληθύνθησαν οι μισούντές με αδίκως
- οι ανταποδιδόντες κακά αντί αγαθών ενδιέβαλλόν με επεί κατεδίωκον δικαιοσύνην καί απέρριψάν με τόν αγαπητόν ωσεί νεκρόν εβδελυγμένον
- μή εγκαταλίπης με κύριε ο Θεός μου μή αποστής απ' εμού
- πρόσχες εις τήν βοήθειάν μου κύριε τής σωτηρίας μου

Καί πάλιν

- μή εγκαταλίπης με κύριε ο Θεός μου μή αποστής απ' εμού
- πρόσχες εις τήν βοήθειάν μου κύριε τής σωτηρίας μου

Ψαλμός 62

- Ο Θεός ο Θεός μου πρός σέ ορθρίζω εδίψησέν σοι η ψυχή μου ποσαπλώς σοι η σάρξ μου εν γή ερήμω καί αβάτω καί ανύδρω

- ούτως εν τώ αγίω ώφθην σοι τού ιδείν τήν δύναμίν σου καί τήν δόξαν σου
- ότι κρείσσον τό έλεός σου υπέρ ζωάς τά χείλη μου επαινέσουσίν σε
- ούτως ευλογήσω σε εν τή ζωή μου εν τώ ονόματί σου αρώ τάς χείράς μου
- ωσεί στέατος καί πιότητος εμπλησθείη η ψυχή μου καί χείλη αγαλλιάσεως αινέσει τό στόμα μου
- ει εμνημόνευόν σου επί τής στρωμνής μου εν τοίς όρθροις εμελέτων εις σέ
- ότι εγενήθης βοηθός μου καί εν τή σκέπη τών πτερύγων σου αγαλλιάσομαι
- εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού αντελάβετο η δεξιά σου
- αυτοί δέ εις μάτην εζήτησαν τήν ψυχήν μου εισελεύσονται εις τά κατώτατα τής γής παραδοθήσονται εις χείρας ρομφαίας μερίδες αλωπέκων έσονται
- ο δέ βασιλεύς ευφρανθήσεται επί τώ Θεώ επαινεσθήσεται πάς ο ομνύων εν αυτώ ότι ενεφράγη στόμα λαλούντων άδικα

Καί πάλιν

- εν τοίς όρθροις εμελέτων εις σέ
- ότι εγενήθης βοηθός μου καί εν τή σκέπη τών πτερύγων σου αγαλλιάσομαι
- εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού αντελάβετο η δεξιά σου

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ο Θεός

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Ψαλμός 87

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα καί εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου κύριε
- ότι επλήσθη κακών η ψυχή μου καί η ζωή μου τώ άδη ήγγισεν

- προσελογίσθην μετά τών καταβαινόντων εις λάκκον εγενήθην ως άνθρωπος αβοήθητος εν νεκροίς ελεύθερος

- ωσεί τραυματίαι ερριμμένοι καθεύδοντες εν τάφω ών ουκ εμνήσθης έτι καί αυτοί εκ τής χειρός σου απώσθησαν

- έθεντό με εν λάκκω κατωτάτω εν σκοτεινοίς καί εν σκιά θανάτου

- επ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου καί πάντας τούς μετεωρισμούς σου επ' εμέ επήγαγες διάψαλμα

- εμάκρυνας τούς γνωστούς μου απ' εμού έθεντό με βδέλυγμα εαυτοίς παρεδόθην καί ουκ εξεπορευόμην

- οι οφθαλμοί μου ησθένησαν από πτωχείας εκέκραξα πρός σέ κύριε όλην τήν ημέραν διεπέτασα πρός σέ τάς χείράς μου

- μή τοίς νεκροίς ποιήσεις θαυμάσια ή Ιατροί αναστήσουσιν καί εξομολογήσονταί σοι

- μή διηγήσεταί τις εν τάφω τό έλεός σου καί τήν αλήθειάν σου εν τή απωλεία

- μή γνωσθήσεται εν τώ σκότει τά θαυμάσιά σου καί η δικαιοσύνη σου εν γή επιλελησμένη

- καγώ πρός σέ κύριε εκέκραξα καί τό πρωί η προσευχή μου προφθάσει σε

- ίνα τί κύριε απωθείς τήν ψυχήν μου αποστρέφεις τό πρόσωπόν σου απ' εμού

- πτωχός ειμι εγώ καί εν κόποις εκ νεότητός μου υψωθείς δέ εταπεινώθην καί εξηπορήθην

- επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου καί οι φοβερισμοί σου εξετάραξάν με

- εκύκλωσάν με ως ύδωρ όλην τήν ημέραν περ ιέσχον με άμα

- εμάκρυνας απ' εμού φίλον καί πλησίον καί τούς γνωστούς μου από ταλαιπωρίας

Καί πάλιν

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα καί εν νυκτί εναντίον σου

- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου

Ψαλμός 102

- Ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον καί μή επιλανθάνου πάσας τάς ανταποδόσεις αυτού
- τόν ευιλατεύοντα πάσαις ταίς ανομίαις σου τόν ιώμενον πάσας τάς νόσους σου
- τόν λυτρούμενον εκ φθοράς τήν ζωήν σου τόν στεφανούντά σε εν ελέει καί οικτιρμοίς
- τόν εμπι πλώντα εν αγαθοίς τήν επιθυμίαν σου ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου
- ποιών ελεημοσύνας ο κύριος καί κρίμα πάσι τοίς αδικουμένοις
- εγνώρ ισεν τάς οδούς αυτού τώ Μωυσή τοίς υιοίς Ισραηλ τά θελήματα αυτού
- οικτίρμων καί ελεήμων ο κύριος μακρόθυμος καί πολυέλεος
- ουκ εις τέλος οργισθήσεται ουδέ εις τόν αιώνα μηνιεί
- ου κατά τάς αμαρτίας ημών εποίησεν ημίν ουδέ κατά τάς ανομίας ημών ανταπέδωκεν ημίν
- ότι κατά τό ύψος τού ουρανού από τής γής εκραταίωσεν κύριος τό έλεος αυτού επί τούς φοβουμένους αυτόν
- καθ' όσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών εμάκρυνεν αφ' ημών τάς ανομίας ημών
- καθώς οικτίρει πατήρ υιούς οικτίρησεν κύριος τούς φοβουμένους αυτόν
- ότι αυτός έγνω τό πλάσμα ημών μνήσθητι ότι χούς εσμεν
- άνθρωπος ωσεί χόρτος αι ημέραι αυτού ωσεί άνθος τού αγρού ούτως εξανθήσει
- ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ καί ουχ υπάρξει καί ουκ επι γνώσεται έτι τόν τόπον αυτού

- τό δέ έλεος τού κυρίου από τού αιώνος καί έως τού αιώνος επί τούς φοβουμένους αυτόν καί η δικαιοσύνη αυτού επί υιούς υιών
- τοίς φυλάσσουσιν τήν διαθήκην αυτού καί μεμνημένοις τών εντολών αυτού τού ποιήσαι αυτάς
- κύριος εν τώ ουρανώ ητοίμασεν τόν θρόνον αυτού καί η βασιλεία αυτού πάντων δεσπόζει
- ευλογείτε τόν κύριον πάντες οι άγγελοι αυτού δυνατοί ισχύι ποιούντες τόν λόγον αυτού τού ακούσαι τής φωνής τών λόγων αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάσαι αι δυνάμεις αυτού λειτουργοί αυτού ποιούντες τό θέλημα αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάντα τά έργα αυτού εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Καί πάλιν

- εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδία μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον

- ακουστόν ποίησόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σού ειμι εγώ

Καί πάλιν

- επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου καί μή εlσέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου (2)
- τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').

Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, ____, του τιμίου πρεσβετερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.

- Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χόρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.

- Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνηκών, του Κυρίου δεηθώμεν.

- Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.

- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. Χορός Σοί Κύριε.

- **Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** Χορός Αμήν.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τώ Κυρίω, καί επικαλείσθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Στίχ, β'. Πάντα τά έθνη εκύκλωσάν με, καί τώ ονόματι Κυρίου ήμυνάμην αυτούς,

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Απολυτίκιον Ήχος α'

Τού λίθου σφραγισθέντος υπό τών Ιουδαίων, καί στρατιωτών φυλασσόντων τό άχραντόν σου Σώμα, ανέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τώ κόσμω τήν ζωήν, διά τούτο αι Δυνάμεις των ουρανών εβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τή Αναστάσει σου Χριστέ, δόξα τή βασιλεία σου, δόξα τή οικονομία σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Τού Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τό Χαίρε, σύν τή φωνή εσαρκούτο ο τών όλων Δεσπότης, εν σοί τή αγία κιβωτώ, ως έφη ο δίκαιος Δαυϊδ, εδείχθης πλατυτέρα τών ουρανών, βαστάσασα τόν Κτίστην σου. Δόξα τώ ενοικήσαντι εν σοί, δόξα τώ προελθόντι εκ σού, δόξα τώ ελευθερώσαντι ημάς διά τού τόκου σου.

Απολυτίκιον Ήχος β'

Ότε κατήλθες πρός τόν θάνατον, η Ζωή η αθάνατος, τότε τόν Άδην ενέκρωσας τή αστραπή τής θεότητος, ότε δέ καί τούς τεθνεώτας εκ τών καταχθονίων ανέστησας, πάσαι αι Δυνάμεις τών επουρανίων εκραύγαζον, Ζωοδότα Χριστέ ο Θεός ημών δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Πάντα υπέρ έννοιαν, πάντα υπερένδοξα, τα σά Θεοτόκε μυστήρια, τή αγνεία εσφραγισμένη, καί παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ εγνώσθης αψευδής, Θεόν τεκούσα αληθινόν, αυτόν ικέτευε σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Απολυτίκιον Ήχος γ'

Ευφραινέσθω τά ουρανία, αγαλλιάσθω τά επίγεια, ότι εποίησε κράτος, εν βραχίονι αυτού, ο Κύριος, επάτησε τώ θανάτω τόν θάνατον, πρωτότοκος τών νεκρών εγένετο, εκ κοιλίας άδου ερρύσατο ημάς, καί παρέσχε κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Σε τήν μεσιτεύσασαν τήν σωτηρίαν τού γένους ημών, ανυμνούμεν Θεοτόκε Παρθένε, εν τή σαρκί γάρ τή εκ σού προσληφθείση, ο Υιός σου καί Θεός ημών τό διά Σταυρού καταδεξάμενος πάθος, ελυτρώσατο ημάς, εκ φθοράς ως φιλάνθρωπος.

Απολυτίκιον Ήχος δ'

Τό φαιδρόν τής Αναστάσεως κήρυγμα, τού Αγγέλου μαθούσαι αι τού Κυρίου Μαθήτριαι, καί τήν προγονικήν απόφασιν απορρίψασαι, τοίς Αποστόλοις καυχώμεναι έλεγον, Εσκύλευται ο θάνατος, ηγέρθη Χριστός ο Θεός, δωρούμενος τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό απ' αιώνος απόκρυφον, καί Αγγέλοις άγνωστον μυστήριον, διάσού Θεοτόκε τοίς επί γής πεφανέρωται, Θεός εν ασυγχύτω ενώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν εκουσίως υπέρ ημών καταδεξάμενος, δι' ού αναστήσας τόν πρωτόπλαστον, έσωσεν εκ θανάτου τάς ψυχάς ημών.

Απολυτίκιον Ήχος Πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον Πατρί καί Πνεύματι, τόν εκ Παρθένου τεχθέντα εις σωτηρίαν ημών, ανυμνήσωμεν πιστοί καί προσκυνήσωμεν, ότι ηυδόκησε σαρκί, ανελθείν εν τώ σταυρώ, καί θάνατον υπομείναι, καί εγείραι τούς τεθνεώτας, εν τή ενδόξω Αναστάσει αυτού.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε πύλη Κυρίου η αδιόδευτος, χαίρε τείχος καί σκέπη τών προστρεχόντων εις σέ, χαίρε αχείμαστε λιμήν καί Απειρόγαμε, η τεκούσα εν σαρκί τόν Ποιητήν σου καί Θεόν, πρεσβεύουσα μή ελλείπης, υπέρ τών ανυμνούντων, καί προσκυνούντων τόν Τόκον σου.

Απολυτίκιον Ήχος πλ. β’

Αγγελικαί Δυνάμεις επί τό μνήμά σου, καί οι φυλάσσοντες απενεκρώθησαν, καλί ίστατο οι Μαρία εν τώ τάφω, ζητούσα τό άχραντόν σου σώμα. Εσκύλευσας τόν Άδην, μή πειρασθείς υπ' αυτού, υπήντησας τη Παρθένω, δωρούμενος τήν ζωήν, ο αναστάς εκ των νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Ο τήν ευλογημένην καλέσας σου Μητέρα ήλθες επί τό πάθος εκουσία βουλή, λάμψας εν τώ Σταυρώ, αναζητήσαι θέλων τόν Αδάμ, λέγων τοίς Αγγέλοις. Συγχάρητέ μοι, ότι ευρέθη η απολομένη δραχμή, ο πάντα σοφώς οικονομήσας, δόξα σοι.

Απολυτίκιον Ήχος βαρύς

Κατέλυσας τώ Σταυρώ σου τόν θάνατον, ηνέωξας τώ Ληστή τόν Παράδεισον, τών Μυροφόρων τόν θρήνον μετέβαλες, καί τοίς σοίς Αποστόλοις κηρύττειν επέταξας, ότι ανέστης Χριστέ ο Θεός, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ως τής ημών Αναστάσεως θησαύρισμα, τούς επί σοί πεποιθότας Πανύμνητε, εκ λάκκου καί βυθού πταισμάτων ανάγαγε, σύ γάρ τούς υπευθύνους τή αμαρτία, έσωσας τεκούσα τήν σωτηρίαν, η πρό τόκου Παρθένος, καί εν τόκω Παρθένος, καί μετά τόκον πάλιν ούσα Παρθένος.

Απολυτίκιον Ήχος Πλ. δ'

Εξ ύψους κατήλθες ο εύσπλαγχνος, ταφήν καταδέξω τριήμερον, ίνα ημάς ελευθερώσης τών παθών, Η ζωή καί η Ανάστασις ημών, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ο δι' ημάς γεννηθείς εκ Παρθένου, καί σταύρωσιν υπομείνας αγαθέ, ο θανάτω τόν θάνατον σκυλεύσας, καί Έγερσιν δείξας ως Θεός, μή παρίδης ούς έπλασας τή χειρί σου, δείξον τήν φιλανθρωπίαν σου ελεήμον, δέξαι τήν τεκούσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν υπέρ ημών καί σώσον Σωτήρ ημών, λαόν απεγνωσμένον.

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. Χορός Σοί Κύριε.
- **Ότι σον το κράτος και σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** Χορός Αμήν.

Καθίσματα Ήχος α'

Τόν τάφον σου Σωτήρ, στρατιώται τηρούντες, νεκροί τή αστραπή, τού οφθέντος Αγγέλου, εγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξί τήν Ανάστασιν, σέ δοξάζομεν, τόν τής φθοράς καθαιρέτην, σοί προσπίπτομεν, τώ αναστάντι εκ τάφου, καί μόνω Θεώ ημών.

Δόξα...

Σταυρώ προσηλωθείς, εκουσίως Οικτίρμον, εν μνήματι τεθείς, ως θνητός Ζωοδότα, τό κράτος συνέτριψας, Δυνατέ τώ θανάτω σου, σέ γάρ έφριξαν, οι πυλωροί οι τού Άδου, σύ συνήγειρας, τούς απ' αιώνος θανέντας, ως μόνος φιλάνθρωπος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μητέρα σε Θεού, επιστάμεθα πάντες, Παρθένον αληθώς, καί μετά τόκον φανείσαν, οι πόθω καταφεύγοντες, πρός τήν σήν αγαθότητα σέ γάρ έχομεν, αμαρτωλοί προστασίαν, σέ κεκτήμεθα, εν πειρασμοίς σωτηρίαν τήν μόνην Πανάμωμον.

Τού λίθου σφραγισθέντος

Γυναίκες πρός τό μνήμα παρεγένοντο όρθριαι, καί αγγελικήν οπτασίαν θεασάμεναι έτρεμον, ο τάφος εξήστραπτε ζωήν, τό θαύμα κατέπληττεν αυτάς, διά

τούτο απελθούσαι, τοίς μαθηταίς εκήρυττον τήν Έγερσιν. Τόν Άδην εσκύλευσε Χριστός, ως μόνος κραταιός καί δυνατός, καί φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τόν τής κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυρού.

Δόξα...

Εν τώ σταυρώ προσηλωθείς η Ζωή τών απάντων, καί εν νεκροίς λογισθείς ο αθάνατος Κύριος, ανέστης τριήμερος Σωτήρ, καί ήγειρας Αδάμ εκ τής φθοράς, διά τούτο αί Δυνάμεις τών ουρανών εβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τοίς σοίς παθήμασι Χριστέ, δόξα τή Αναστάσει σου, δόξα τή συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καί νύν...Θεοτοκίον

Τόν τάφον σου Σωτήρ

Μαρία τό σεπτόν, τού Δεσπότου δοχείον, ανάστησον ημάς, πεπτωκότας εις χάος, δεινής απογνώσεως, καί πταισμάτων καί θλίψεων, σύ γάρ πέφυκας, αμαρτωλών σωτηρία, καί βοήθεια, καί κραταιά προστασία, καί σώζεις τούς δούλους σου.

Καθίσματα Ήχος β'

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από τού ξύλου καθελών, τό άχραντόν σου Σώμα, σινδόνι καθαρά ειλήσας καί αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο, αλλά τριήμερος ανέστης Κύριε, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα...

Ταίς μυροφόροις Γυναιξί, παρά τό μνήμα επιστάς, ο Άγγελος εβόα, Τά μύρα τοίς θνητοίς υπάρχει αρμόδια, Χριστός δέ διαφθοράς εδείχθη αλλότριος, αλλά κραυγάσατε, Ανέστη ο Κύριος, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Υπερδεδοξασμένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, υμνούμέν σε, διά γάρ τού Σταυρού τού Υιού σου, κατεβλήθη ο Άδης, καί ο θάνατος τέθνηκε, νεκρωθέντες ανέστημεν, καί ζωής ηξιώθημεν, τόν Παράδεισον ελάβομεν, τήν αρχαίαν απόλαυσιν διό ευχαριστούντες δοξολογούμεν, ως κραταιόν Χριστόν τόν Θεόν ημών, καί μόνον πολυέλεον.

Τόν λίθον τού μνήματος, σφραγισθήναι μή κωλύσας, τήν πέτραν τής Πίστεως, αναστάς παρέσχες πάσι, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα...

Τών Μαθητών σου ο χορός, σύν μυροφόροις Γυναιξίν, αγάλλεται συμφώνως, κοινήν γάρ εορτήν σύν αυτοίς εορτάζομεν, εις δόξαν καί τιμήν τής σής Αναστάσεως, καί δι' αυτών φιλάνθρωπε Κύριε, τώ λαώ σου παράσχου τό μέγα έλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τού εκ σού σαρκωθέντος ο Άδης ηχμαλώτισται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα νενέκρωται, η Εύα ηλευθέρωται, ο θάνατος τεθανάτωται, καί ημείς εζωοποιήθημεν, διό ανυμνούντες βοώμεν. Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας δόξα σοι.

Καθίσματα Ήχος γ'

Χριστός εκ νεκρών εγήγερται, η απαρχή τών κεκοιμημένων. Ο Πρωτότοκος τής κτίσεως, καί Δημιουργός πάντων τών γεγονότων, τήν καταφθαρείσαν φύσιν τού γένους ημών, εν εαυτώ ανεκαίνισεν. Ουκ έτι θάνατε κυριεύεις. Ο γάρ τών όλων Δεσπότης, τό κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα...

Σαρκί τού θανάτου γευσάμενος Κύριε, τό πικρόν τού θανάτου εξέτεμες τή Εγέρσει σου, καί τόν άνθρωπον κατ' αυτού ενισχύσας, τής αρχαίας κατάρας τήν ήτταν ανακαλούμενος, ο υπερασπιστής τής ζωής ημών, Κύριε δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν ωραιότητα τής παρθενίας σου, καί τό υπέρλαμπρον τό τής αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς εβόα σοι Θεοτόκε, Ποίόν σοι εγκώμιον, προσαγάγω επάξιον, τί δέ ονομάσω σε; απορώ καί εξίσταμαι, διό ως προσετάγην βοώ σοι. Χαίρε η Κεχαριτωμένη.

Τήν ωραιότητα τής παρθενίας σου

Τό αναλλοίωτον τό τής θεότητος, καί τό εκούσιον πάθος σου Κύριε, εις εαυτόν καταπλαγείς, ο Άδης επωδύρετο. Τρέμω τήν τού σώματος, μή φθαρείσαν υπόστασιν, βλέπω τόν αόρατον, μυστικώς πολεμούντά με, διό καί ούς κατέχω κραυγάζουσι, Δόξα Χριστέ τή Αναστάσει σου.

Δόξα...

Τό ακατάληπτον τό τής Σταυρώσεως, καί ανερμήνευτον τό τής Εγέρσεως, θεολογούμεν οι πιστοί, απόρρητον Μυστήριον σήμερον γάρ θάνατος, καί ο Άδης εσκύλευται, γένος δέ ανθρώπινον αφθαρσίαν ενδέδυται, διό καί ευχαρίστως κραυγάζομεν. Δόξα Χριστέ τή Αναστάσει σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν ακατάληπτον καί απερίγραπτον, τόν ομοούσιον Πατρί καί Πνεύματι, εν τή γαστρί σου μυστικώς, εχώρησας Θεομήτορ, μίαν καί ασύγχυτον, τής Τριάδος ενέργειαν, έγνωμεν τώ Τόκω σου, εν τώ κόσμω, δοξάζεσθαι, διό καί ευχαρίστως βοώμέν σοι. Χαίρε η Κεχαριτωμένη.

Καθίσματα Ήχος δ'

Αναβλέψασαι τού τάφου τήν είσοδον, καί τήν φλόγα τού Αγγέλου μή φέρουσαι, αι Μυροφόροι σύν τρόμω εξίσταντο λέγουσαι, Άρα εκλάπη, ο τώ Ληστή ανοίξας Παράδεισον, άρα ηγέρθη, ο καί πρό πάθους κηρύξας τήν Έγερσιν, αληθώς ανέστη Χριστός ο Θεός, τοίς εν άδη παρέχων ζωήν καί ανάστασιν.

Δόξα... Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Εκουσία σου βουλή, Σταυρόν υπέμεινας Σωτήρ, καί εν μνήματι καινώ, άνθρωποι έθεντο θνητοί, τόν διά λόγου τά πέρατα συστησάμενον, όθεν δεσμευθείς ο αλλότριος, θάνατος δεινώς εσκυλεύετο, καί οι έν άδη άπαντες εκραύγαζον, τή ζωηφόρω Εγέρσει σου, Χριστός ανέστη, ο ζωοδότης, μένων εις τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Κατεπλάγη Ιωσήφ, τό υπέρ φύσιν θεωρών, καί ελάμβανεν εις νούν, τόν επί πόκον υετόν εν τή ασπόρω συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον εν πυρί ακατάφλεκτον, ράβδον Ααρών τήν βλαστήσασαν, καί μαρτυρών ο Μνήστωρ σου καί φύλαξ, τοίς Ιερεύσιν εκραύγαζε, Παρθένος τίκτει, καί μετά τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Ταχύ προκατάλαβε Ανέστης ως αθάνατος, από τού άδου Σωτήρ, συνήγειρας τόν κόσμον σου, τή Αναστάσει τή σή, Χριστέ ο Θεός ημών, έθραυσας έν ισχύϊ, τού θανάτου τό κράτος, έδειξας Ελεήμον, τήν Ανάστασιν πάσι, διό σε καί δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα... Κατεπλάγη Ιωσήφ

Εκ τών άνω κατελθών, τών υψωμάτων Γαβριήλ, καί τή πέτρα προσελθών, ένθα η πέτρα τής ζωής, λευχειμονών ανεκραύγαζε ταίς κλαιούσαις, Παύσασθε υμείς, τής θρηνώδους κραυγής, έχουσαι αεί, τό ευσυμπάθητον, όν γάρ ζητείτε κλαίουσαι, θαρσείτε, ως αληθώς εξεγήγερται, διό βοάτε, τοίς Αποστόλοις, ότι ανέστη ο Κύριος.

Καί νύν... Θεοτοκίον, όμοιον

Κατεπλάγησαν Αγνή, πάντες Αγγέλων οι χοροί, τό Μυστήριον τής σής, κυοφορίας τό φρικτόν, πώς ο τά πάντα συνέχων νεύματι μόνω, αγκάλαις ως βροτός, ταίς σαίς συνέχεται, καί δέχεται αρχήν ο Προαιώνιος, καί γαλουχείται

σύμπασαν ο τρέφων, πνοήν αφάτω χρηστότητι, καί σέ ως όντως, Θεού Μητέρα, ευφημούντες δοξάζουσι.

Καθίσματα Ήχος πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον

Τόν Σταυρόν τού Κυρίου εγκωμιάσωμεν, τήν ταφήν τήν αγίαν ύμνοις τιμήσωμεν, καί τήν Ανάστασιν αυτού υπερδοξάσωμεν, ότι συνήγειρε νεκρούς, εκ τών μνημάτων ως Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καί ισχύν διαβόλου, καί τοίς εν άδη φώς ανέτειλε.

Δόξα...

Κύριε, νεκρός προσηγορεύθης, ο νεκρώσας τόν θάνατον, εν μνήματι ετέθης, ο κιενώσας τά μνήματα, άνω στρατιώται τόν τάφον εφύλαττον, κάτω τούς απ' αιώνος νεκρούς εξανέστησας, Παντοδύναμε καί ακατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε άγιον όρος καί θεοβάδιστον, χαίρε έμψυχε βάτε καί ακατάφλεκτε, χαίρε η μόνη πρός Θεόν κόσμου γέφυρα, η μετάγουσα θνητούς, πρός τήν αιώνιον ζωήν, χαίρε ακήρατε Κόρη, η απειράνδρως τεκούσα, τήν σωτηρίαν τών ψυχών ημών.

Κύριε, μετά τήν τριήμερόν σου Ανάστασιν, καί τήν τών Αποστόλων προσκύνησιν, ο Πέτρος εβόα σοι. Γυναίκες απετόλμησαν, καγώ εδειλίασα. Ληστής εθεολόγησε, καγώ ηρνησάμην σε, άρα καλέσεις με τού λοιπού μαθητήν, ή πάλιν δείξεις με αλιέα βυθού; αλλά μετανοούντά με δέξαι, ο Θεός καί σώσόν με.

Δόξα...

Κύριε, εν μέσω σε προσήλωσαν, οι παράνομοι τών καταδίκων, καί λόγχη τήν πλευράν σου εξεκέντησαν, ώ Ελεήμον, ταφήν δέ κατεδέξω, ο λύσας άδου τάς πύλας, καί ανέστης τριήμερος, έδραμον Γυναύκες ιδείν σε, καί απήγγειλαν Αποστόλοις τήν Έγερσιν. Υπερυψούμενε Σωτήρ, όν υμνούσιν Άγγελοι, ευλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Απειρόγαμε Νύμφη θεογεννήτρια, η τής Εύας τήν λύπην χαραποιήσασα, ανυμνούμεν οι πιστοί καί προσκυνούμέν σε, ότι ανήγαγες ημάς εκ τής αρχαίας αράς, καί νύν δυσώπει απαύστως, πανύμνητε Παναγία, εις τό σωθήναι ημάς.

Καθίσματα Ήχος πλ. β'

Τού τάφου ανεωγμένου, τού Άδου οδυρομένου, η Μαρία εβόα πρός τούς κεκρυμμένους Αποστόλους. Εξέλθετε οι τού αμπελώνος εργάται, κηρύξατε τόν τής Αναστάσεως λόγον. Ανέστη ο Κύριος, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα...

Κύριε, παρίστατο τώ τάφω σου Μαρία η Μαγδαληνή, καί έκλαιε βοώσα, καί κηπουρόν σε νομίζουσα έλεγε. Πού έκρυψας τήν αιώνιον Ζωήν; πού έθηκας τόν επί θρόνου Χερουβίμ; οι γάρ τούτον φυλάσσοντες, από τού φόβου απενεκρώθησαν, ή τόν Κύριόν μου δότε μοι, ή σύν εμοί κραυγάσατε, ο εν νεκροίς καί τούς νεκρούς αναστήσας δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Προϊστορεί ο Γεδεών τήν σύλληψιν, καί ερμηνεύει ο Δαυϊδ τόν τόκον σου Θεοτόκε, κατέβη γάρ ως υετός επί πόκον, ο Λόγος εν τή γαστρί σου, καί εβλάστησας άνευ σποράς Γή αγία, τού κόσμου τήν σωτηρίαν, Χριστόν τόν Θεόν ημών η Κεχαριτωμένη.

Η Ζωή, εν τώ τάφω ανέκειτο, καί σφραγίς εν τώ λίθω επέκειτο, ως Βασιλέα υπνούντα, στρατιώται εφύλαττον Χριστόν, καί τούς εχθρούς αυτού αορασία πατάξας, ανέστη ο Κύριος.

Δόξα…

Προϊστορεί ο Ιωνάς τόν τάφον σου, καί ερμηνεύει Συμεών τήν Έγερσιν τήν ένθεον, αθάνατε Κύριε, κατέβης γάρ ωσεί νεκρός εν τώ τάφω, ο λύσας Άδου τάς πύλας, ανέστης δέ άνευ φθοράς ως Δεσπότης, τού κόσμου είς σωτηρίαν, Χριστέ ο Θεός ημών, φωτίσας τούς εν σκότει.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε, ικέτευε τόν Υιόν σου, τόν εκουσίως προσπαγέντα εν σταυρώ, καί αναστάντα εκ νεκρών, Χριστόν τόν Θεόν ημών, σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Καθίσματα Ήχος βαρύς

Η Ζωή εν τώ τάφω ανέκειτο, καί σφραγίς εν τώ λίθω επέκειτο, ως Βασιλέα υπνούντα, στρατιώται εφύλαττον Χριστόν, καί Άγγελοι εδόξαζον, ως Θεόν αθάνατον. Γυναίκες δέ εκραύγαζον, Ανέστη ο Κύριος, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα...

Τή τριημέρω ταφή σου σκυλεύσας τόν θάνατον, καί φθαρέντα τόν άνθρωπον, τή ζωηφόρω Εγέρσει σου, αναστήσας Χριστέ ο Θεός, ως φιλάνθρωπος δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν σταυρωθέντα υπέρ ημών, καί αναστάντα Χριστόν τόν Θεόν, καί καθελόντα τού θανάτου τό κράτος, απαύστως ικέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ίνα σώση τάς ψυχάς ημών.

Εσφραγισμένου τού μνήματος, η Ζωή εκ τάφου ανέτειλας Χριστέ ο Θεός, καί τών θυρών κεκλεισμένων, τοίς Μαθηταίς επέστης, η πάντων ανάστασις Πνεύμα ευθές δι' αυτών εγκαινίζων ημίν, κατά τό μέγα σου έλεος.

Δόξα...

Επί τό μνήμα έδραμον Γυναίκες, μετά δακρύων μύρα φέρουσαι, καί στρατιωτών φυλασσόντων σε, τόν τών όλων Βασιλέα, έλεγον πρός εαυτάς, Τίς αποκυλίσει ημίν τόν λίθον, ανέστη ο μεγάλης Βουλής Άγγελος, πατήσας τόν θάνατον Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμήν καί προστασία τού γένους τών ανθρώπων, εκ σού γάρ εσαρκώθη ο Λυτρωτής τού κόσμου, μόνη γάρ υπάρχεις Μήτηρ καί Παρθένος, αεί ευλογημένη καί δε, δοξασμένη, πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, ειρήνην δωρήσασθαι, πάση τή οικουμένη.

Καθίσματα Ήχος πλ. δ'

Ανέστης εκ νεκρών, η ζωή τών απάντων, καί Άγγελος φωτός, ταίς Γυναιξίν εβόα, Παύσασθε τών δακρύων, τοίς Αποστόλοις ευαγγελίσασθε, κράξατε ανυμνούσαι, Ότι ανέστη Χριστός ο Κύριος, ο ευδοκήσας σώσαι ως Θεός, τό γένος τών ανθρώπων.

Δόξα... Τήν σοφίαν καί Λόγον

Αναστάς εκ τού τάφου ως αληθώς, ταίς οσίαις προσέταξας Γυναιξί, κηρύξαι τήν Έγερσιν, Αποστόλοις ως γέγραπται, καί δρομαίος ο Πέτρος, επέστη τώ μνήματι, καί τό φώς εν τώ τάφω, ορών κατεπλήττετο, όθεν καί κατείδε, τά οθόνια μόνα, χωρίς τού θείου σώματος, εν αυτώ κατακείμενα, καί πιστεύσας εβόησε, Δόξα σοι Χριστέ ο Θεός, ότι σώζεις άπαντας Σωτήρ ημών, τού Πατρός γάρ υπάρχεις απαύγασμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον, όμοιον

Τήν ουράνιον πύλην καί κιβωτόν, τό πανάγιον όρος τήν φωταυγή, νεφέλην υμνήσωμεν, τήν ουράνιον κλίμακα, τόν λογικόν Παράδεισον, τής Εύας τήν λύτρωσιν, τής οικουμένης πάσης, τό μέγα κειμήλιον, ότι σωτηρία, εν αυτή διεπράχθη τώ κόσμω καί άφεσις τών αρχαίων εγκλημάτων, διά τούτο βοώμεν

αυτή. Πρέσβευε τώ σώ Υιώ καί Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοις ευσεβώς προσκυνούσι, τόν πανάγιον Τόκον σου.

Άνθρωποι τό μνήμά σου, Σωτήρ εσφραγίσαντο, Άγγελος τόν λίθον, εκτής θύρας απεκύλισε. Γυναίκες εθεάσαντο, εγηγερμένον εκ νεκρών, καί αύται ευηγγελίσαντο τοίς Μαθηταίς σου εν Σιών, Ότι ανέστης η ζωή τών απάντων, καί διελύθη τά δεσμά τού θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα...

Τά μύρα τής ταφής, αι Γυναίκες κομίσασαι, φωνής Αγγελικής, εκ τού τάφου ήκουον, Παύσασθε τών δακρύων, καί αντί λύπης χαράν κομίσασθε, κράξατε ανυμνούσαι, ότι ανέστη Χριστός ο Κύριος, ο ευδοκήσας σώσαι ως Θεός, τό γένος τών ανθρώπων.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Επί σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις, Αγγέλων τό σύστημα, καί ανθρώπων τό γένος, ηγιασμένε ναέ, καί Παράδεισε λογικέ, παρθενικόν καύχημα, εξ ής Θεός εσαρκώθη, καί παιδίον γέγονεν, ο πρό αιώνων υπάρχων Θεός ημών, τήν γάρ σήν μήτραν, θρόνον εποίησε, καί τήν σήν γαστέρα, πλατυτέραν ουρανών απειργάσατο. Επί σοί χαίρει Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις, δόξα σοι.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ Ήχος πλ. α'

- Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Τών Αγγέλων ο δήμος, κατεπλάγη ορών σε, εν νεκροίς λογισθέντα, τού θανάτου δέ Σωτήρ, τήν ισχύν καθελόντα, καί σύν εαυτώ τόν Αδάμ εγείραντα, καί εξ Άδου πάντας ελευθερώσαντα.

- Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Τί τά μύρα, συμπαθώς τοίς δάκρυσιν, ώ Μαθήτριαι κιρνάτε; ο αστράπτων εν τώ τάφω Άγγελος, προσεφθέγγετο ταίς Μυροφόροις, Ίδετε υμείς τόν τάφον καί ήσθητε, ο Σωτήρ γάρ εξανέστη τού μνήματος.

- Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου,

Λίαν πρωί, Μυροφόροι έδραμον, πρός τό μνήμά σου θρηνολογούσαι, αλλ' επέστη, πρός αυτάς ο Άγγελος, καί είπε, θρήνου ο καιρός πέπαυται, μή κλαίετε, τήν Ανάστασιν δέ, Αποστόλοις είπατε.

- Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου,

Μυροφόροι γυναίκες, μετά μύρων ελθούσαι, πρός τό μνήμά σου, Σώτερ ενηχούντο. Αγγέλου τρανώς, πρός αυτάς φθεγγομένου. Τί μετά νεκρών, τόν ζώντα λογίζεσθε; ώς Θεός γάρ, εξανέστη τού μνήματος.

Δόξα... Τριαδικόν

Προσκυνούμεν Πατέρα, καί τόν τούτου Υιόν τε, καί τό Άγιον Πνεύμα, τήν Αγίαν Τριάδα, εν μιά τή ουσία, σύν τοίς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί, Κύριε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκούσα, ελυτρώσω Παρθένε, τόν Αδάμ αμαρτίας, χαρμονήν δέ τή Εύα, αντί λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωής, ίθυνε πρός ταύτην δέ, ο εκ σού σαρκωθείς Θεός καί άνθρωπος.

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. Χορός Σοί Κύριε.

- **Ότι ηυλόγηταί σου το όναμα, και δεδόξασταί σου η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** Χορός Αμήν.

Η Υπακοή Ήχος α'

Η τού Ληστού μετάνοια, τόν παράδεισον εσύλησεν, ο δέ θρήνος τών Μυροφόρων τήν χαράν εμήνυσεν, ότι ανέστης Χριστέ ο Θεός, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Οι Αναβαθμοί

Αντίφωνον Α'

- Εν τώ θλίβεσθαί με, εισάκουσόν μου τών οδυνών, Κύριε σοί κράζω.

- Τοίς ερημικοίς, άπαυστος ο θείος πόθος εγγίνεται, κόσμου ούσι τού ματαίου εκτός.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τιμή καί δόξα, ώσπερ Πατρί, πρέπει άμα καί Υιώ, διά τούτο άσωμεν τή Τριάδι Μονοκρατορία.

Αντίφωνον Β'

- Εις τά όρη τών σών, ύψωσάς με νόμων, αρεταίς εκλάμπρυνον, ο Θεός, ίνα υμνώ σε.

- Δεξιά σου χειρί λαβών σύ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μή πύρ με φλέξη τής αμαρτίας.

Δόξα... καί νύν ...

Αγίω Πνεύματι, πάσα η κτίσις καινουργείται, παλινδρομούσα εις τό πρώτον, Ισοσθενές γάρ εστι Πατρί καί Λόγω.

Αντίφωνον Γ'

- Επί τοίς ειρηκόσι μοι οδεύσωμεν είς τάς αυλάς τού Κυρίου, ευφράνθη μου τό Πνεύμα, συγχαίρει η καρδία.

- Επί οίκον Δαυϊδ, φόβος μέγας, εκεί γάρ θρόνων εκτεθέντων, κριθήσονται άπασαι, αι φυλαί τής γής καί γλώσσαι.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τιμήν προσκύνησιν, δόξαν καί κράτος, ως Πατρί τε άξιον, καί τώ Υιώ δεί προσφέρειν. Μονάς γάρ εστιν η Τρίας τη φύσει, αλλ' ου προσώποις.

Προκείμενον

Νύν αναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι εν σωτηρίω παρρησιάσομαι εν αυτώ.

Στίχ. Τά λόγια Κυρίου λόγια αγνά.

Η Υπακοή Ήχος β'

Μετά τό Πάθος πορευθείσαι εν τώ μνήματι πρός τό μυρίσαι τό σώμά σου αι γυναίκες Χριστέ ο Θεός, είδον Αγγέλους εν τώ τάφω καί εξέστησαν, φωνής γάρ ήκουον εξ αυτών, ότι ανέστη ο Κύριος, δωρούμενος τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εν τώ ουρανώ τά όμματα, εκπέμπω μου τής καρδίας, πρός σέ Σωτήρ, σώσόν με σή επιλάμψει.

- Ελέησον ημάς τούς πταίοντάς σοι πολλά καθ' εκάστην ώραν, ώ Χριστέ μου, καί δός πρό τέλους τρόπους, τού μετανοείν σοι.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τό βασιλεύειν πέλει, τό αγιάζειν, τό κινείν τήν κτίσιν, Θεός γάρ εστιν, ομοούσιος Πατρί καί Λόγω.

Αντίφωνον Β'

- Ειμή ότι Κύριος ήν εν ημίν, τίς ικανός σώος φυλαχθήναι, εκ τού εχθρού άμα, καί ανθρωποκτόνου;

- Τοίς οδούσιν αυτών, μή παραδώς Σωτήρ τόν σόν δούλον, λέοντος τρόπον κατ' εμού κινούνται, καί γάρ οι εχθροί μου.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ζωαρχία καί γέρας, πάντα γάρ τα κτιστά, ως Θεός ών δυναμοί, συντηρεί εν Πατρί δι' Υιού δέ.

Αντίφωνον Γ'

- Οι πεποιθότες επί Κύριον, εοίκασιν όρει τώ αγίω, οί ουδαμώς σαλεύονται, προσβολαίς τού Βελίαρ.

- Εν ανομίαις χείρας αυτών μή εκτεινάτωσαν οι θείως ζώντες, ου γάρ εά Χριστός, τή ράβδω τόν κλήρον αυτού.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, προσπηγάζει πάσα σοφία, ένθεν χάρις Αποστόλοις, καί τοίς άθλοις καταστέφονται Μάρτυρες, καί Προφήται ορώσι.

Προκείμενον

Εξεγέρθητι, Κύριε ο Θεός μου, εν προστάγματι ώ ενετείλω, καί συναγωγή λαών κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε, ο Θεός μου, επί σοί ήλπισα.

Η Υπακοή Ήχος γ'

Εκπλήττων τή οράσει, δροσίζων τοίς ρήμασιν, ο αστράπτων Άγγελος, ταίς μυροφόροις έλεγε. Τόν ζώντα τί ζητείτε εν μνήματι; ηγέρθη κενώσας τά μνήματα τής φθοράς αλλοιωτήν, γνώτε τόν αναλλοίωτον, είπατε τώ Θεώ, Ως φοβερά τά έργα σου! ότι τό γένος έσωσας τών ανθρώπων.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Τήν αιχμαλωσίαν Σιών, σύ εξείλου εκ Βαβυλώνος καμέ εκ τών παθών, πρόςζωήν έλκυσον Λόγε.

- Εν τώ Νότω οι σπείροντες δάκρυσιν ενθέοις, θεριούσι στάχυας, εν χαρά αειζωίας.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, πάσα αγαθοδωρία, ως Πατρί και Υιώ συναστράπτει, εν ώ τά πάντα ζή καί κινείται.

Αντίφωνον Β'

- Εάν μή Κύριος οικοδομήση οίκον τών αρετών, μάτην κοπιώμεν, τήν δέ ψυχήν σκέποντος, ουδείς ημών πορθείται τήν πόλιν.

- Τού καρπού τής γαστρός, τώ Πνεύματι υιοποιητώς σοι τώ Χριστώ, ως Πατρί οι Άγιοι πάντοτέ εισι.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ενθεωρείται πάσα αγιότης σοφία, ουσιοί πάσαν γάρ κτίσιν, αυτώ λατρεύσωμεν. Θεός γάρ, ως Πατρί τε καί Λόγω.

Αντίφωνον Γ'

- Οι φοβούμενοι τόν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιούνται, τών εντολών φάγονται, ζωηράν γάρ παγκαρπίαν.

- Κύκλω τής τραπέζης σου ευφράνθητι, καθορών σου Ποιμενάρχα, τά έκγονα φέροντα, κλάδους αγαθοεργίας.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ο πάς πλούτος τής δόξης, εξ ού χάρις καί ζωή πάση τή κτίσει, σύν Πατρί γάρ, ανυμνείται καί τώ Λόγω.

Προκείμενον

Είπατε εν τοίς έθνεσιν, ότι Κύριος εβασίλευσε, καί γάρ κατώρθωσε τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Στίχ. Άσατε τώ Κυρίω άσμα καινόν.

Η Υπακοή Ήχος δ'

Τά τής σής παραδόξου Εγέρσεως, προδραμούσαι αι Μυροφόροι, τοίς Αποστόλοις εκήρυττον Χριστέ, ότι ανέστης ως Θεός, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Οί Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου.

- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδική Μονάδι ιεροκρυφίως.

Αντίφωνον Β'

- Εκέκραξά σοι Κύριε, θερμώς εκ βάθους ψυχής μου, καμοί γενέσθω, πρός υπακοήν τά θειά σου ώτα.

- Επί τόν Κύριον ελπίδα πάς τις κεκτημένος, υψηλότερος εστί, πάντων τών λυπούντων.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα, άπασαν τήν κτίσιν πρός ζωογονίαν.

Αντίφωνον Γ'

- Η καρδία μου πρός σέ Λόγε υψωθήτω, καί ουδέν θέλξει με, τών τού κόσμου τερπνών πρός χαμαιζηλίαν.

- Επί τήν μητέρα αυτού, ως έχει τις στοργήν, επί τώ Κυρίω θερμότερον φίλτρον χρεωστούμεν.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, θεογνωσίας πλούτος, θεωρίας καί σοφίας, πάντα γάρ εν τούτω τά πατρώα δόγματα, ο Λόγος εκκαλύπτει.

Προκείμενον

Ανάστα Κύριε, βοήθησον ημίν, καί λύτρωσαι ημάς, ένεκεν τής δόξης τού ονόματός σου.

Στίχ. ο Θεός, εν τοίς ωσίν ημών ηκούσαμεν.

Η Υπακοή Ήχος Πλ. α'

Αγγελική οράσει τόν νούν εκθαμβούμεναι, καί θεϊκή Εγέρσει τήν ψυχήν φωτιζόμεναι, αι Μυροφόροι τοίς Αποστόλοις ευηγγελίζοντο. Αναγγείλατε εν τοίς έθνεσι, τήν Ανάστασιν τού Κυρίου, συνεργούντος τοίς θαύμασι, καί παρέχοντος ημίν μέγα έλεος.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εν τώ θλίβεσθαί με Δαυϊτικώς, άδω σοι Σωτήρ μου. Ρύσαί μου τήν ψυχήν εκ γλώσσης δολίας.
- Τοίς ερημικοίς ζωή μακαρία εστί, θεϊκώ έρωτι πτερουμένοις.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, περικρατείται πάντα τά ορατά τε σύν τοίς αοράτοις, αυτοκρατές γάρ όν, τής Τριάδος έν εστιν αψεύστως.

Αντίφωνον Β'

- Εις τά όρη ψυχή αρθώμεν, δεύρο εκείσε, όθεν βοήθεια ήκει.
- Δεξιά σου χείρ καμέ, Χριστέ ιπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, θεολογούντες φώμεν, Συ εί Θεός, ζωή, έρως, φώς, νούς, σύ χρηστότης, σύ βασιλεύεις εις τούς αιώνας.

Αντίφωνον Γ'

- Επί τοίς ειρηκόσι μοι. Εις τάς αυλάς προσβώμεν Κυρίου, χαράς πολλής πλησθείς ευχάς αναπέμπω.

- Επί οίκον Δαυϊδ, τά φοβερά τελεσιουργείται, πύρ γάρ εκεί φλέγον, άπαντα αισχρόν νούν.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ζωαρχική αξία, εξ ού πάν ζώον εμψυχούται, ως εν Πατρί, άμα τε καί Λόγω.

Προκείμενον

Ανάστηθι Κύριε ο Θεός μου, ότι σύ βασιλεύεις εις τούς αιώνας.

Στίχ. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου.

Η Υπακοή Ήχος πλ. β'

Τώ εκουσίω καί ζωοποιώ σου θανάτω Χριστέ, πύλας τού Άδου συντρίψας ως Θεός, ήνοιξας ημίν τόν πάλαι Παράδεισον, καί αναστάς εκ τών νεκρών, ερρύσω εκ φθοράς τήν ζωήν ημών.

Οι Αναβαθμοί, Αντίφωνον Α'

- Εν τώ ουρανώ τούς οφθαλμούς μου αίρω, πρός σέ Λόγε, οικτιρόν με, ίνα ζώ σοι.
- Ελέησον ημάς τούς εξουθενουμένους, καταρτίζων εύχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, πανσωστική αιτία, εί τινι τούτων κατ' αξίαν πνεύσει, τάχει εξαίρει τών τής γής, πτεροί, αύξει, τάττει άνω.

Αντίφωνον Β'

- Ει μή ότι Κύριος ήν εν ημίν, ουδείς ημών αντισχείν ηδύνατο, εχθρού πάλαισμα, οι νικώντες γάρ ένθεν υψούνται.
- Τοίς οδούσιν αυτών, μή μου ληφθήτω η ψυχή, ως στρουθίον Λόγε, οίμοι! πώς μέλλω τών εχθρών ρυσθήναι, φιλαμαρτήμων υπάρχων.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ενθέωσις τοίς πάσιν, ευδοκία, σύνεσις, ειρήνη καί η ευλογία, ισουργόν γάρ τώ Πατρί εστι καί Λόγω.

Αντίφωνον Γ'

- Οι πεποιθότες επί Κύριον εχθροίς φοβεροί, καί πάσι θαυμαστικοί, άνω γάρ ορώσιν.

- Εν ανομίαις χείρας αυτών, ο τών δικαίων κλήρος, επίκουρόν σε έχων, Σώτερ ουκ εκτείνει.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τό κράτος επί πάντων όπερ αι άνω Στρατηγίαι προσκυνούσι, σύν πάση πνοή τών κάτω.

Προκείμενον

Κύριε, εξέγειρον τήν δυναστείαν σου, καί ελθέ εις τό σώσαι ημάς.

Στίχ. Ο ποιμαίνων τόν Ισραήλ πρόσχες.

Η Υπακοή Ήχος βαρύς

Ο ημετέραν μορφήν αναλαβών, καί υπομείνας Σταυρόν σωματικώς, σώσόν με τή Αναστάσει σου, Χριστέ ο Θεός, ως φιλάνθρωπος.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Τήν αιχμαλωσίαν Σιών, εκ πλάνης επιστρέψας, καμέ Σωτήρ ζώωσον, εξαίρων δουλοπαθείας.

- Εν τώ νότω ο σπείρων θλίψεις, νηστείας μετά δακρύων, ούτος χαράς δρέψεται, δράγματα αειζωοτροφίας.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, πηγή τών θείων θησαυρισμάτων, εξ ού σοφία, σύνεσις, φόβος, αυτώ αίνεσις, δόξα, τιμή καί κράτος.

Αντίφωνον β'

- Εάν μή Κύριος οικοδομήση οίκον τόν τής ψυχής, μάτην κοπιώμεν, πλήν γάρ αυτού, ου πράξις, ου λόγος τελείται.

- Τού καρπού τής γαστρός, οι Άγιοι πνευματοκινήτως, αναβλαστούσι πατρώα δόγματα υιοθεσίας.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τά σύμπαντα τό είναι έχει, πρό πάντων γάρ Θεός, τών όλων κυριότης, φώς απρόσιτον, ζωή τών πάντων.

Αντίφωνον Γ'

- Οι φοβούμενοι τόν Κύριον, οδούς ζωής ευρόντες, νύν καί αεί μακαριούνται, δόξη ακηράτω.
- Κύκλω τής τραπέζης σου, ως στελέχη βλέπων τα εκγονά σου, χαίρε ευφραίνου, προσάγων ταύτα, τώ Χριστώ Ποιμενάρχα.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, βυθός χαρισμάτων, πλούτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα, ομόδοξον Πατρί καί Υιώ, λατρευτόν γάρ.

Προκείμενον

Ανάστηθι, Κύριε ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

Στίχ. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου.

Η Υπακοή Ήχος Πλ. δ'

Αι Μυροφόροι τού Ζωοδότου επιστάσαι τώ μνήματι, τόν Δεσπότην εζήτουν, εν νεκροίς τόν αθάνατον, καί χαράς ευαγγέλια, εκ τού, Αγγέλου δεξάμεναι, τοίς Αποστόλοις εμήνυον. Ότι ανέστη Χριστός ο Θεός, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου ο εχθρός με πειράζει, ταίς ηδοναίς φλέγει με, εγώ δέ πεποιθώς, εν σοί Κύριε τροπούμαι τούτον.
- Οι μισούντες Σιών, γενηθήτωσαν δή, πρίν εκσπασθήναι ως χόρτος, συγκόψει γάρ Χριστός, αυχένας αυτών, τομή βασάνων.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τό ζήν τά πάντα, φώς εκ φωτός, Θεός μέγας, σύν Πατρί υμνούμεν αυτό καί τώ Λόγω.

Αντίφωνον Β'

- Η καρδία μου τώ φόβω σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονούσα, μή υψωθείσα αποπέση, εκ σού Πανοικτίρμον.

- Επί τόν Κύριον ο εσχηκώς ελπίδα, ου δείσει τότε, ότε πυρί τά πάντα κρινεί καί κολάσει.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, πάς τις θείος βλέπει καί προλέγει, τερατουργεί ύψιστα, εν τρισίν ένα Θεόν μέλπων, ει γάρ καί τριλαμπεί, μοναρχεί τό θείον.

Αντίφωνον Γ'

- Εκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλίνόν μοι τό ούς σου βοώντι, καί κάθαρον πρίν άρης με, από τών ενθένδε.

- Επί τήν μητέρα αυτού γήν, δύνων πάς αύθις αναλύσει, τού λαβείν βασάνους, ή γέρα τών βεβιωμένων.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, θεολογία μονάς τρισαγία ο Πατήρ γάρ άναρχος, εξ ού έφυ ο Υιός αχρόνως, καί τό Πνεύμα σύμμορφον, σύνθρονον, εκ Πατρός συνεκλάμψαν.

Αντίφωνον Δ'

- Ιδού δή τί καλόν, ή τί τερπνόν, αλλ' ή τό κατοικείν αδελφούς άμα; εν τούτω γάρ Κύριος, επηγγείλατο ζωήν αιωνίαν.

- Τού ενδύματος αυτού, ο τά κρίνα τού αγρού κοσμών, κελεύει μή δείν φροντίζειν.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ενοειδεί αιτία, πάντα έχεται ειρηνοβραβεύτως. Θεός τούτο γάρ εστι, Πατρί τε καί Υιώ, ομοούσιον κυρίως.

Προκείμενον

Βασιλεύσει Κύριος εις τόν αιώνα, ο Θεός σου Σιών, εις γενεάν καί γενεάν.

Στίχ. Αίνει η ψυχή μου τόν Κύριον.

Ή Τάξις τού Εωθινού Ευαγγελίου

Ιερεύς Τού Κυρίου δεηθώμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον.

Ιερεύς Ότι Άγιος εί ο Θεός ημών, και εν αγίοις επαναπαύη, και σοι την δόξαν αναπέμπουμεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Χορός Αμήν.

Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον (εκ γ').

Ιερεύς Και υπέρ του καταξιωθήναι ημάς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν ημών ικετεύσωμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον (γ').

Ιερεύς Σοφία. Ορθοί, ακούσωμεν τού αγίου Ευαγγελίου.

Ιερεύς Ειρήνη πάσι.

Χορός Καί τώ Πνεύματί σου.

Ιερεύς Εκ τού κατά Ιωάννου αγίου Ευαγγελίου...

Ιερεύς Πρόσχωμεν.

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΩΘΙΝΩΝ Α' ΜΑΤΘΑΙΟΝ 28,16-20

Τώ καιρώ εκείνω, οι ένδεκα μαθηταί επορεύθησαν εις τήν Γαλιλαίαν εις τό όρος ου ετάξατο αυτοίς ο Ιησούς. καί ιδόντες αυτόν προσεκύνησαν αυτώ, οι δέ εδίστασαν. καί προσελθών ο Ιησούς ελάλησεν αυτοίς λέγων, Εδόθη μοι πάσα εξουσία εν ουρανώ καί επί τής γής. πορευθέντες ούν μαθητεύσατε πάντα τά έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εls τό όνομα τού Πατρός καί τού Υιού καί τού Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην υμίν, καί Ιδού, εγω μεθ' υμών ειμι πάσας τάς ημέρας έως τής συντελείας τού αιώνος. Αμήν.

ΕΩΘΙΝΩΝ Β' ΜΑΡΚΟΝ 16,1-8

Διαγενομένου τού σαββάτου, Μαρία η Μαγδαληνή καί Μαρία η τού Ιακώβου καί Σαλώμη ηγόρασαν αρώματα, ίνα ελθούσαι αλείψωσιν αυτόν. καί λίαν πρωϊ τή μιά τών σαββάτων έρχονται επί τό μνημείον ανατείλαντος τού ηλίου. καί έλεγον πρός εαυτάς, Τίς αποκυλίσει ημίν τόν λίθον εκ τής θύρας τού μνημείου; καί αναβλέψασαι θεωρούσιν ότι αποκεκύλισται ο λίθος, ήν γάρ μέγας σΦόδρα. καί εισελθούσαι εις τό μνημείον, είδον νεανίσκον καθήμενον εν τοίς δεξιοίς, περιβεβλημένον στολήν λευκήν, καί εξεθαμβήθησαν. ο δέ λέγει αυταίς, Μή

εκθαμβείσθε, Ιησούν ζητείτε τόν Ναζαρηνόν τόν εσταυρωμένον, ηγέρθη, ουκ έστιν ωδε, ίδε, ο τόπος όπου έθηκαν αυτόν, αλλ' υπάγετε, είπατε τοίς μαθηταίς αυτού καί τώ Πέτρω, ότι Προάγει υμάς εις τήν Γαλιλαίαν, εκεί αυτόν όψεσθε, καθώς είπεν υμίν. Καί εξελθούσαι ταχύ έφυγον από τού μνημείου, είχε δέ αυτάς τρόμος καί έκστασις, καί ουδενί ουδέν είπον, εφοβούντο γάρ.

ΕΩΘΙΝΩΝ Γ' ΜΑΡΚΟΝ 16,9-20

Αναστάς ο Ιησούς πρωϊ πρώτη σαββάτου εφάνη πρώτον Μαρία τή Μαγδαληνή, αφ' ης εκβεβλήκει επτά δαιμόνια. εκείνη πορευθείσα απήγγειλε τοίς μετ' αυτού γενομένοις, πενθούσι καί κλαίουσι. κακείνοι ακούσαντες ότι ζή καί εθεάθη υπ' αυτής ηπίστησαν. Μετά δέ ταύτα δυσίν εξ αυτών περιπατούσιν εφανερώθη εν ετέρα μορφή, πορευομένοις, εις αγρόν. κακείνοι απελθόντες απήγγειλαν τοίς λοι ποίς, ουδέ εκείνοις επίστευσαν. Ύστερον, ανακειμένοις αυτοίς τοίς ένδεκα εφανερώθη, καί ωνείδισε τήν απιστίαν αυτών καί σκληροκαρδίαν, ότι τοίς θεασαμένοις αυτόν εγηγερμένον, ουκ επίστευσαν. καί εί πεν αυτοίς, Πορευθέντες εις τόν κόσμον άπαντα, κηρύξατε τό ευαγγέλιον πάση τή κτίσει. ο πιστεύσας καί βαπτισθείς, σωθήσεται, ο δέ απιστήσας, κατακριθήσεται. σημεία δέ τοίς πιστεύσασι ταύτα παρακολουθήσει, εν τώ ονόματί μου δαιμόνια εκβαλούσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναίς, όφεις αρούσι, κάν θανάσιμόν τι πίωσιν , ου μή αυτούς βλάψει, επί αρρώστους χείρας επιθήσουσι, καί καλώς έξουσιν. Ο μέν ούν Κύριος, μετά τό λαλήσαι αυτοίς, ανελήφθη εις τόν ουρανόν, καί εκάθισεν εκ δεξιών τού Θεού. εκείνοι δέ εξελθόντες εκήρυξαν πανταχού, τού Κυρίου συνεργούντος, καί τόν λόγον βεβαιούντος διά τών επακολουθούντων σημείων. Αμήν.

ΕΩΘΙΝΩΝ Δ' ΛΟΥΚΑΝ 24,1-12

Τή μιά τών σαββάτων, όρθρου βαθέος ήλθον επί τό μνήμα, φέρουσαι ά ητοίμασαν αρώματα, καί τινες σύν αυταίς. ευρον δέ τόν λίθον αποκεκυλισμένον από τού μνημείου, καί εισελθούσαι ουχ ευρον τό σώμα τού Κυρίου Ιησού. καί εγένετο εν τώ διαπορείσθαι αυτάς περί τούτου, καί Ιδού, δύο άνδρες επέστησαν αυταίς εν εσθήσεσιν αστραπτούσαις. εμφόβων δέ γενομένων αυτών καί κλινουσών τά πρόσωπον εις τήν γήν, είπον πρός αυτάς, Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών. ουκ έστιν ωδε, αλλ' ηγέρθη. μνήσθητε ώς ελάλησεν υμίν, έτι ων εν τή Γαλιλαία, λέγων, ότι δεί τόν υιόν τού ανθρώπου παραδοθήναι εις χείρας ανθρώπων αμαρτωλών, καί σταυρωθήναι, καί τή τρίτη ημέρα αναστήναι. καί εμνήσθησαν τών ρημάτων αυτού, καί υποστρέψασαι από τού μνημειου, απήγγειλαν ταύτα πάντα τοίς ένδεκα καί πάσι τοίς λοιποίς. ήσαν δέ η Μαγδαληνή Μαρία καί Ιωάννα καί Μαρία Ιακώβου, καί αι λοιπαί σύν αυταίς, αι έλεγον πρός τούς αποστόλους ταύτα. καί εφάνησαν ενώπιον αυτών ωσεί λήρος τά ρήματα αυτών, καί ηπίστουν αυταίς. ο δέ Πέτρος αναστάς έδραμεν επί τό μνημείον, καί παρακύψας βλέπει τά οθόνια κείμενα μόνα, καί απήλθε, πρός εαυτόν θαυμάζων τό γεγονός.

ΕΩΘΙΝΩΝ Ε' ΛΟΥΚΑΝ 24,12-35

Τώ καιρώ εκείνω, ο Πέτρος αναστάς έδραμεν επί τό μνημείον, καί παρακύψας βλέπει τά οθόνια κείμενα μόνα. καί απήλθε, πρός εαυτόν θαυμάζων τό γεγονός. Καί Ιδού δύο εξ αυτών ήσαν πορευόμενοι εις εν αυτή τή ημέρα εις κώμην απέχουσαν σταδίους εξήκοντα από Ιερουσαλήμ, η όνομα Εμμαούς. καί αυτοί ωμίλουν πρός αλλήλους περί πάντων τών συμβεβηκότων τούτων. καί εγένετο εν τώ ομιλείν αυτούς καί συζητείν, καί, αυτός ο Ιησούς εγγίσας συνεπορεύετο αυτοίς, οι δέ οφθαλμοί αυτών εκρατούντο τού μή επιγνώναι αυτόν. είπε δέ πρός αυτούς, Τίνες οι λόγοι ουτοι ούς αντιβάλλετε πρός αλλήλους περιπατούντες, καί εστέ σκυθρωποί; αποκριθείς δέ ο εις ω όνομα Κλεοπάς, είπε πρός αυτόν , Σύ μόνος παροικείς εν Ιερουσαλήμ, καί ουκ έγνως τά γενόμενα εν αυτή εν ταίς ημέραις ταύταις; καί είπεν αυτοίς, Ποία; Οι δέ είπον αυτώ, Τά περί Ιησού τού Ναζωραίου, ός εγένετο ανήρ προφήτης δυνατός εν έργω καί λόγω εναντίον τού Θεού καί παντός τού λαού, όπως τε παρέδωκαν αυτόν οι αρχιερείς καί οι άρχοντες ημών εις κρίμα θανάτου, καί εσταύρωσαν αυτόν. ημείς δέ ηλπίζομεν ότι αυτός εστιν ο μέλλων λυτρούσθαι τόν Ισραήλ. αλλά γε ουν σύν πάσι τούτοις τρίτην ταύτην ημέραν άγει σήμερον, αφ' ου ταύτα εγένετο. αλλά καί γυναίκές τινες εξ ημών εξέστησαν ημάς, γενόμεναι ορθριαί επί τό μνημείον, καί μή ευρούσαι τό σώμα αυτού, ήλθον λέγουσαι καί οπτασίαν αγγέλων εωρακέναι, οί λέγουσιν αυτόν ζήν. καί απήλθόν τινες τών σύν ημίν επί τό μνημείον, καί ευρον ούτω καθώς καί αι γυναίκες είπον, αυτόν δέ ουκ είδον. καί αυτός είπε πρός αυτούς, Ω ανόητοι καί βραδείς τή καρδία τού πιστεύειν επί πάσιν οις ελάλησαν οι προφήται, ουχί ταύτα έδει παθείν τόν Χριστόν καί εισελθείν εις τήν δόξαν αυτού; καί αρξάμενος από Μωσέως καί από πάντων τών προφητών, διηρμήνευεν αυτοίς εν πάσαις ταίς γραφαίς τά περί εαυτού. καί ήγγισαν εις τήν κώμην ου επορεύοντο, καί αυτός προσεποιείτο πορρώτερων πορεύεσθαι. Καί παρεβιάσαντο αυτόν , λέγοντες, Μείνον μεθ' ημών, ότι πρός εσπέραν εστί καί κέκλικεν η ημέρα. καί εισήλθε τού μείναι σύν αυτοίς. καί εγένετο εν τώ κατακλιθήναι αυτόν μετ' αυτών, λαβών τόν άρτον ευλόγησε, καί κλάσας επεδίδου αυτοίς. αυτών δέ διηνοίχθησαν οι οφθαλμοί, καί επέγνωσαν αυτόν, καί αυτός άφαντος εγένετο απ, αυτών. καί είπον πρός αλλήλους, ουχί η καρδία ημών καιομένη ήν εν ημίν, ως ελάλει ημίν εν τή οδώ, καί ως διήνοιγεν ημίν τάς γραφάς; καί αναστάντες αυτή τή ώρα, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ, καί ευρον συνηθροισμένους τούς ένδεκα καί τούς σύν αυτοίς, λέγοντας, ότι Ηγέρθη ο Κύριος όντως, καί ώφθη Σίμωνι. καί αυτοί εξηγούντο τά εν τή οδώ, καί ως εγνώσθη αυτοίς εν τή κλάσει τού άρτου.

ΕΩΘΙΝΩΝ ΣΤ' ΛΟΥΚΑΝ 24,36-53

Τώ καιρώ εκείνω, αναστάς ο Ιησούς εκ νεκρών έστη εν μέσω αυτών, καί λέγει αυτοίς, Ειρήνη υμίν. πτοηθέντες δέ καί έμφοβοι γενόμενοι εδόκουν πνεύμα θεωρείν. καί είπεν αυτοίς, Τί τεταραγμένοι εστέ, καί διατί διαλογισμοί αναβαίνουσιν εν ταίς καρδίαις υμών. ίδετε τάς χείράς μου καί τούς πόδας μου, ότι αυτός εγώ ειμι, ψηλαφήσατέ με καί ίδετε, ότι πνεύμα σάρκα καί οστέα ουκ έχει, καθώς εμέ θεωρείτε έχοντα. καί τούτο ειπών έδειξεν αυτοίς τάς χείρας καί τούς πόδας. έτι δέ απιστούντων αυτών από τής χαράς, καί θαυμαζόντων, εί πεν αυτοίς, Έχετέ τι βρώσιμον ενθάδε; οι δέ επέδωκαν αυτώ Ιχθύος οπτού μέρος, καί από μελισσίου κηρίου. καί λαβών ενώπιον αυτών έφαγεν. Είπε δέ αυτούς, Ουτοι

οι λόγοι, ούς ελάλησα πρός υμάς έτι ων σύν υμίν, ότι δεί πληρωθήναι πάντα τά γεγραμμένα εν τώ νόμω Μωσέως καί προφήταις καί ψαλμοίς περί εμού. τότε διήνοιξεν αυτών τόν νούν, τού συνιέναι τάς γραφάς. καί είπεν αυτοίς ότι Ούτω γέγραπται, καί ούτως είδει παθείν τόν Χριστόν, καί αναστήναι εκ νεκρών τή τρίτη ημέρα, καί κηρυχθήναι επί τώ ονόματι αυτού μετάνοιαν καί άφεσιν αμαρτιών εις πάντα τά έθνη, αρξάμενον από Ιερουσαλήμ, υμείς δέ εστε μάρτυρες τούτων. καί Ιδού εγώ αποστέλλω τήν επαγγελίαν τού πατρός μου εφ' υμάς, υμείς δέ καθίσατε εν τή πόλει Ιερουσαλήμ, έως ού ενδύσησθε δύναμιν εξ ύψους. Εξήγαγε δέ αυτούς έξω έως εις Βηθανίαν, καί επάρας τάς χείρας αυτού, ευλόγησεν αυτούς. καί εγένετο εν τώ ευλογείν αυτόν αυτούς, διέστη απ' αυτών, καί ανεφέρετο εις τόν ουρανόν. καί αυτοί προσκυνήσαντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ μετά χαράς μεγάλης, καί ήσαν διαπαντός εν τώ ιερώ, αινούντες καί ευλογούντες τόν Θεόν. Αμήν.

ΕΩΘΙΝΩΝ Ζ' ΙΩΑΝΝΗΝ 20,1-10

Τή μιά τών σαββάτων Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται πρωϊ σκοτίας έτι ούσης, εις τό μνημείον, καί βλέπει τόν λίθον ηρμένον εκ τού μνημείου. τρέχει ούν καί έρχεται πρός Σίμωνα Πέτρον καί πρός τόν άλλον μαθητήν όν εφίλει ο Ιησούς, καί λέγει αυτοίς, Ήραν τόν Κύριον εκ τού μνημείου, καί ουκ οίδαμεν πού έθηκαν αυτόν. εξήλθεν ούν ο Πέτρος καί ο άλλος μαθητής, καί ήρχοντο εις τό μνημείον. έτρεχον δέ οι δύο ομού, καί ο άλλος μαθητής προέδραμε τάχιον τού Πέτρου, καί ήλθε πρώτος εις τό μνημείον, καί παρακύψας βλέπει κείμενα τά οθόνια, ου μέντοι εισήλθεν. έρχεται ούν Σίμων Πέτρος ακολουθών αυτώ, καί εισήλθεν εις τό μνημείον, καί θεωρεί τά οθόνια κείμενα, καί τό σουδάριον, ό ήν επί τής κεφαλής αυτού, ου μετά τών οθονίων κείμενον, αλλά χωρίς εντετυλιγμένον εις ένα τόπον. τότε ούν εισήλθε καί ο άλλος μαθητής ο ελθών πρώτος εις τό μνημείον, καί είδε, καί επίστευσεν, ουδέπω γάρ ήδεισαν τήν γραφήν, ότι δεί αυτόν εκ νεκρών αναστήναι. απήλθον ούν πάλιν πρός εαυτούς οι μαθηταί.

ΕΩΘΙΝΩΝ Η' ΙΩΑΝΝΗΝ 20,11-18

Τώ καιρώ εκείνω, Μαρία ειστήκει πρός τώ μνημείον κλαίουσα έξω, ως ούν έκλαιε, παρέκυψεν εις τό μνημείον, καί θεωρεί δύο αγγέλους εν λευκοίς καθεζομένους, ένα πρός τή κεφαλή, καί ένα πρός τοίς ποσίν , όπου έκει το τό σώμα τού Ιησού. καί λέγουσιν αυτή εκείνοι, Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αυτοίς, Ότι ήραν τόν Κύριόν μου, καί ουκ οίδα πού έθηκαν αυτόν. καί ταύτα ειπούσα εστράφη εις τά οπίσω, καί θεωρεί τόν Ιησούν εστώτα, καί ουκ ήδει ότι Ιησούς εστι. Λέγει αυτή ο Ιησούς, Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητείς; εκείνη δοκούσα ότι ο κηπουρός εστι, λέγει αυτώ, Κύριε, ει σύ εβάστασας αυτόν, ειπέ μοι πού αυτόν έθηκας, καγώ αυτόν αρώ. λέγει αυτή ο Ιησούς, Μαρία. στραφείσα εκείνη λέγει αυτώ, Ραββουνι, ό λέγεται Διδάσκαλε. λέγει αυτή ο Ιησούς, Μή μου άπτου, ούπω γάρ αναβέβηκα πρός τόν πατέρα μου, πορεύου δέ πρός τούς αδελφούς μου, καί ειπέ αυτοίς, Αναβαίνω πρός τόν πατέρα μου καί πατέρα υμών, καί Θεόν μου καί Θεόν υμών. έρχεται Μαρία η Μαγδαληνή απαγγέλλουσα τοίς μαθηταίς ότι εώρακε τόν Κύριον, καί ταύτα είπεν αυτή.

ΕΩΘΙΝΩΝ Θ' ΙΩΑΝΝΗΝ 20,19-31

Ούσης ούν οψίας τή ημέρα εκείνη τή μιά τών σαββάτων, καί τών θυρών κεκλεισμένων όπου ήσαν οι μαθηταί συνηγμένοι διά τον φόβον τών Ιουδαίων , ήλθεν ο Ιησούς καί έστη εις τό μέσον, καί λέγει αυτοίς, Ειρήνη υμίν. καί τούτο ειπών έδειξεν αυτοίς τάς χείρας καί τήν πλευράν αυτού. εχάρησαν ούν οι μαθηταί ιδόντες τόν Κύριον. είπεν ούν αυτοίς ο Ιησούς πάλιν , Ειρήνη υμίν, καθώς απέσταλκέ με ο πατήρ, καγώ πέμπω υμάς.καί τούτο ειΠών ενεΦύσησε καί λέγει αυτοίς, Λάβετε Πνεύμα Άγιον. άν τινων αφήτε τάς αμαρτίας, αφιένται αυτοίς, άν τινων κρατήτε, κεκράτηνται. Θωμάς δέ, εις εκ τών δώδεκα, ο λεγόμενος Δίδυμος, ουκ ήν μετ' αυτών ότε ήλθεν Ιησούς, έλεγον ούν αυτώ οι άλλοι μαθηταί, Εωράκαμεν τόν Κύριον. ο δέ είπεν αυτοίς, Εάν μή ίδω εν ταίς χερσίν αυτού τόν τύπον τών ήλων, καί βάλω τόν δάκτυλόν μου εις τόν τύπον τών ήλων, καί βάλω μου τήν χείρα εις τήν πλευράν αυτού, ου μή πιστεύσω. Καί μεθ' ημέρας οκτώ πάλιν ήσαν έσω οι μαθηταί αυτού, καί Θωμάς μετ' αυτών. έρχεται ο Ιησούς τών θυρών κεκλεισμένων , καί έστη εις τό μέσον καί είπεν, Ειρήνη υμίν. είτα λέγει τώ θωμά, φέρε τόν δάκτυλόν σου ωδε, καί ίδε τάς χείράς μου. καί φέρε τήν χείρά σου καί βάλε εις τήν πλευράν μου, καί μή γίνου άπιστος αλλά πιστός. καί απεκρίθη ο Θωμάς, καί είπεν αυτώ, Ο κύριός μου καί ο Θεός μου. λέγει αυτώ ο Ιησούς, Ότι εώρακάς με πεπίστευκας, μακάριοι οι μή ιδόντες, καί πιστεύσαντες. Πολλά μέν ούν καί άλλα σημεία εποίησεν ο Ιησούς ενώπιον τών μαθητών αυτού, ά ουκ έστιν γεγραμμένα εν τώ βιβλίω τούτω. ταύτα δέ γέγραπται ίνα πιστεύσητε ότι ο Ιησούς εστιν ο Χριστός ο υιός τού Θεού, καί ίνα πιστεύοντες, ζωήν έχητε εν τώ ονόματι αυτού.

ΕΩΘΙΝΩΝ Ι' ΙΩΑΝΝΗΝ 21,1-14

Τώ καιρώ εκείνω, εφανέρωσεν εαυτόν ο Ιησούς τοίς μαθηταίς αυτού, εγερθείς εκ νεκρών, επί τής θαλάσσης τής Τιβεριάδος, εφανέρωσε δέ ούτως. ήσαν ομού Σίμων Πέτρος, καί Θωμάς ο λεγόμενος Δίδυμος, καί Ναθαναήλ ο από Κανά τής Γαλιλαίας, καί οι τού Ζεβεδαίου, καί άλλοι εκ τών μαθητών αυτού δύο. λέγει αυτοίς Σίμων Πέτρος, Υπάγω αλιεύειν. λέγουσιν αυτώ, Ερχόμεθα καί ημείς σύν σοί. εξήλθον καί ανέβησαν εις τό πλοίον ευθύς, καί εν εκείνη τή νυκτί επίασαν ουδέν. πρωϊας δέ ήδη γενομένης έστη ο Ιησούς εις τόν αιγιαλόν, ου μέντοι ήδεισαν οι μαθηταί ότι Ιησούς εστι. λέγει ούν αυτοίς ο Ιησούς, Παιδία, μή τι προσφάγιον έχετε; απεκρίθησαν αυτώ, Ού ο δέ είπεν αυτοίς, Βάλετε εις τά δεξιά μέρη τού πλοίου τό δίκτυον , καί ευρήσετε. έβαλον ούν, καί ουκέτι αυτό ελκύσαι ίσχυσαν από τού πλήθους τών Ιχθύων. λέγει ούν ο μαθητής εκείνος όν ηγάπα ο Ιησούς τώ Πέτρω, Ο Κύριός εστι. Σίμων ούν Πέτρος, ακούσας ότι ο Κύριός εστι , τόν επενδύτην διεζώσατο -- ήν γάρ γυμνός -- , καί έβαλεν εαυτόν εις τήν θάλασσαν. οι δέ άλλοι μαθηταί τώ πλοιαρίω ήλθον -- ου γάρ ήσαν μακράν από τής γής, αλλ' ως από πηχών διακοσίων --, σύροντες τό δίκτυον τών ιχθύων. ως ούν απέβησαν εις τήν γήν, βλέπουσιν ανθρακιάν κειμένην καί οψάριον επ ικε ίμενον, καί άρτον. λέγει αυτοίς ο Ιησούς, Ενέγκατε από τών οψαρίων ων επιάσατε νύν. ανέβη ούν Σίμων Πέτρος, καί είλκυσε τό δίκτυον επί τής γής, μεστόν Ιχθύων μεγάλων εκατόν πεντηκοντατριών, καί τοσούτων όντων, ουκ

εσχίσθη τό δίκτυον. λέγει αυτοίς ο Ιησούς, Δεύτε αριστήσατε. ουδείς δέ ετόλμα τών μαθητών εξετάσαι αυτόν, Σύ τίς εί; ειδότες ότι ο Κύριός εστιν. έρχεται ούν ο Ιησούς, καί λαμβάνει τόν άρτον, καί δίδωσιν αυτοίς, καί τό οψάριον ομοίως. τούτο ήδη τρίτον εφανερώθη ο Ιησούς τοίς μαθηταίς αυτού, εγερθείς εκ νεκρών.

ΕΩΘΙΝΩΝ ΙΑ' ΙΩΑΝΝΗΗ 21,15-25

Τώ καιρώ εκείνω, εφανέρωσεν εαυτόν ο Ιησούς τοίς μαθηταίς αυτού, εγερθείς εκ νεκρών, καί λέγει τώ Σίμωνι Πέτρω, Σίμων Ιωνά, αγαπάς με πλέον τούτων; λέγει αυτώ, Ναί Κύριε, σύ οίδας ότι φιλώ σε. λέγει αυτώ, Βόσκε τά αρνία μου. λέγει αυτώ πάλιν δεύτερον, Σίμων Ιωνά αγαπάς με; Λέγει αυτώ, Ναί, Κύριε, σύ οίδας ότι φιλώ σε. λέγει αυτώ, Ποίμαινε τά πρόβατά μου. λέγει αυτώ τό τρίτον, Σίμων Ιωνά, φιλείς με; ελυπήθη ο Πέτρος, ότι είπεν αυτώ τό τρίτον, φιλείς με; καί είπεν αυτώ, Κύριε, σύ πάντα οίδας, σύ γινώσκεις ότι φιλώ σε. λέγει αυτώ ο Ιησούς, Βόσκε τά πρόβατά μου. αμήν αμήν λέγω σοι, ότε ής νεώτερος, εζώννυες σεαυτόν, καί περιεπάτεις όπου ήθελες, όταν δέ γηράσης, εκτενείς τάς χείράς σου, καί άλλος σε ζώσει, καί οίσει όπου ου θέλεις. τούτο δέ είπε, σημαίνων ποίω θανάτω δοξάσει τόν Θεόν. καί τούτο ειπών, λέγει αυτώ, Ακολούθει μοι. επιστραφείς ο Πέτρος βλέπει τόν μαθητήν όν ηγάπα ο Ιησούς, ακολουθούντα, ός καί ανέπεσεν εν τώ δείπνω επί τό στήθος αυτού καί είπε, Κύριε, τίς εστιν ο παραδιδούς σε; τούτον ιδών ο Πέτρος λέγει τώ Ιησού, Κύριε, ουτος δέ τί; λέγει αυτώ ο Ιησούς, Εάν αυτόν θέλω μένειν έως έρχομαι, τί πρός σέ; σύ μοι ακολούθει μοι. Εξήλθεν ούν ο λόγος ούτος εις τούς αδελφούς, ότι ο μαθητής εκείνος ουκ αποθνήσκει, καί ουκ είπεν αυτώ ο Ιησούς, ότι ουκ αποθνήσκει' αλλ' Εάν αυτόν θέλω μένειν έως έρχομαι, τί πρός σέ; Ουτός εστιν ο μαθητής ο μαρτυρών περί τούτων , καί γράψας ταύτα, καί οίδαμεν ότι αληθής εστίν η μαρτυρία αυτού. Έστι δέ καί άλλα πολλά όσα εποίησεν ο Ιησούς, άτινα εάν γράφηται καθ' έν, ουδέ αυτόν οίμαι τόν κόσμον χωρήσαι τά γραφόμενα βιβλία. Αμήν.

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Άγιον, Κύριον, Ιησούν τόν μόνον αναμάρτητον. Τόν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν, καί τήν αγίαν σου Ανάστασιν υμνούμεν καί δοξάζομεν. Σύ γάρ εί Θεός ημών, εκτός σού άλλον ουκ οίδαμεν, τό όνομά σου ονομάζομεν. Δεύτε πάντες οι πιστοί, προσκυνήσωμεν τήν τού Χριστού αγίαν Ανάστασιν, ιδού γάρ ήλθε διά τού Σταυρού, χαρά εν όλω τώ κόσμω. Διά παντός ευλογούντες τόν Κύριον, υμνούμεν τήν Ανάστασιν αυτού. Σταυρόν γάρ υπομείνας δι' ημάς, θανάτω θάνατον ώλεσεν.

Ν' Ψαλμός

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου

- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μού εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαί με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει

- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ

- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα... Ήχος β'

Ταίς τών Αποστόλων, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Καί νύν... Ήχος ο αυτός

Ταίς τής Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα έλεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου

Πεντηκοστάριον. Ήχος ο αυτός.

Αναστάς ο Ιησούς, από τού τάφου, καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν, τήν αιώνιον ζωήν, καί μέγα έλεος.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Τής μετανοίας άνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ορθρίζει γάρ τό πνεύμά μου, πρός ναόν τόν άγιόν σου, ναόν φέρον τού σώματος, όλον εσπιλωμένον, αλλ' ως οικτίρμων κάθαρον, ευσπλάγχνω σου ελέει.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ήχος ο αυτός

Τής σωτηρίας εύθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε, αισχραίς γάρ κατερρύπωσα, τήν ψυχήν αμαρτίαις, ως ραθύμως τόν βίον μου, όλον εκδαπανήσας, ταίς σαίς πρεσβείαις ρύσαί με, πάσης ακαθαρσίας.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου, εξάλειψον τό ανόμημα μου.

Ήχος πλ. β'

Τά πλήθη τών πεπραγμένων μοι δεινών, εννοών ο τάλας, τρέμω τήν φοβεράν ημέραν τής κρίσεως, αλλά θαρρών εις τό έλεος τής ευσπλαγχνίας σου, ως ο Δαυίδ βοώ σοι. Ελέησόν με ο Θεός, κατά τό μέγα σου έλεος.

Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οιτιρμοίς: ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριμυθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυμαρτουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (ναού), των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (ημέρας), και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Χορός Κύριε, ελέησον (ιβ')

Ιερεύς **Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποίω σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** Χορός Αμήν.

Ωδή α' Ήχος α'

Σού η τροπαιούχος δεξιά, θεοπρεπώς εν ισχύϊ δεδόξασται, αύτη γάρ Αθάνατε, ως πανσθενής υπεναντίους έθραυσε, τοίς Ισραηλίταις, οδόν βυθού καινουργήσασα.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ο χερσίν αχράντοις εκ χοός, θεουργικώς κατ' αρχάς διαπλάσας με, χείρας διεπέτασας εν τώ Σταυρώ, εκ γής ανακαλούμενος, τό φθαρέν μου σώμα, ό εκ Παρθένου προσείληφας.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν υπέστη δι' εμέ, καί τήν ψυχήν τώ θανάτω προδίδωσιν, ο εμπνεύσει θεία ψυχήν μοι ενθείς, καί λύσας αιωνίων δεσμών, καί συναναστήσας, τή αφθαρσία εδόξασε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Χαίρε η τής χάριτος πηγή, χαίρε η κλίμαξ καί πύλη ουράνιος, χαίρε η λυχνία καί στάμνος χρυσή, καί όρος αλατόμητον, η τόν ζωοδότην, Χριστόν τώ κόσμω κυήσασα.

Ωδή α' Ήχος β'

Εν βυθώ κατέστρωσε ποτέ, τήν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, η υπέροπλος δύναμις, σαρκωθείς ο Λόγος δέ, τήν παμμόχθηρον αμαρτίαν εξήλειψεν, ο δεδοξασμένος Κύριος, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ο τού κόσμου άρχων Αγαθέ, ώ απεγραψάμεθα, τή εντολή τή σή μή πειθαρχήσαντες, τώ Σταυρώ σου κέκριται, προσβαλών γάρ σοι ως θνητώ περιπέπτωκε, τώ τής εξουσίας κράτει σου, καί ασθενής διήλεγκται.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτής τού γένους τών βροτών, καί τής ακηράτου ζωής αρχηγός, εις τόν κόσμον ελήλυθας, τή γάρ Αναστάσει σου, διεσπάραξας τού θανάτου τά σπάργανα, ήν δοξολογούμεν άπαντες, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Υπερτέρα πέφηνας Αγνή, πάσης αοράτου τε καί Ορατής αειπάρθενε κτίσεως, τόν γάρ Κτίστην τέτοκας, ως ηυδόκησε σαρκωθήναι εν μήτρα σου, ώ σύν παρρησία πρέσβευε, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Ωδή α' Ήχος γ'

Ο τά ύδατα πάλαι νεύματι θείω, εις μίαν συναγωγήν συναθροίσας, καί τεμών θάλασσαν Ισραηλίτη λαώ, ούτος ο Θεός ημών, δεδοξασμένος υπάρχει, αυτώ μόνω άσωμεν, ότι δεδόξασται.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ο τήν γήν κατακρίνας τώ παραβάντι, ιδρώτος φέρειν καρπόν τάς ακάνθας, ακανθών στέφανον εκ παρανόμου χειρός, ούτος ο Θεός ημών, σωματικώς δεδεγμένος, τήν κατάραν έλυσεν, ότι δεδόξασται.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Νικητής τροπαιούχος κατά θανάτου, ο αθάνατος δεδοικώς ανεδείχθη, παθητήν σάρκα γάρ εμψυχωμένην λαβών, ούτος ο Θεός ημών, καί συμπλακείς τώ τυράννω, πάντας συνανέστησεν, ότι δεδόξασται.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Αληθή Θεοτόκον πάντα τά έθνη, δοξάζει σε τήν ασπόρως τεκούσαν, υποδύς μήτραν ηγιασμένην λαβών, ούτος ο Θεός ημών, τό καθ' ημάς ουσιώθη, καί Θεός καί άνθρωπος, εκ σού γεγέννηται.

Ωδή α' Ήχος δ'

Θαλάσσης, τό ερυθραίον πέλαγος, αβρόχοις ίχνεσιν, ο παλαιός πεζεύσας, Ισραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τού Αμαλήκ τήν δύναμιν, εν τή ερήμω ετροπώσατο.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Υψώθης, τήν ημετέραν έκπτωσιν, επανορθούμενος, εν τώ αχράντω ξύλω τού Σταυρού, τήν εν ξύλω ιώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ως αγαθός καί παντοδύναμος.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Εντάφω σωματικώς, εν άδη δέ μετά ψυχής ως Θεός, εν Παραδείσω δέ μετά Ληστού, καί, έν θρόνω υπήρχες Χριστέ, μετά Πατρός και Πνεύματος, πάντα πληρών ο απερίγραπτος.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ασπόρως τώ τού Πατρός βουλήματι, εκ θείου Πνεύματος, τόν τού Θεού συνείληφας Υιόν, καί σαρκί απεκύησας, τόν εκ Πατρός Αμήτορα, καί δι, ημάς εκ σού Απάτορα.

Ωδη α' Ήχος πλ. α'

Ίππον καί αναβάτην, εις θάλασσαν ερυθράν, ο συντρίβων πολέμους, εν υψηλώ βραχίονι, Χριστός εξετίναξεν, Ισραήλ δε έσωσεν, επινίκιον ύμνον άδοντα.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Σέ η ακανθηφόρος Εβραίων συναγωγή, ου στοργήν Ευεργέτα, πρός σέ φυλάξασα, μητρικήν Χριστέ εστεφάνωσε, τόν Γενάρχην λύοντα, τής ακάνθης, τό επιτίμιον.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ηγειράς με πεσόντα, τώ βόθρω επικλυσθείς, Ζωοδότα απτώτως, καί τής εμής δυσώδους φθοράς, Χριστέ ανασχόμενος, απειράστως, θείας ουσίας, μύρω με ευωδίασας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λέλυται η κατάρα, η λύπη πέπαυται, η γάρ Ευλογημένη, καί Κεχαριτωμένη, πιστοίς χαράν εξανέτειλεν, ευλογίαν πάσιν ανθηφορούσα, Χριστόν τοίς πέρασι.

Ωδή α' Ήχος πλ. β'

Ως εν ηπείρω πεζεύσας ο Ισραήλ, εν αβύσσω ίχνεσι, τόν διώκτην Φαραώ, καθορών, ποντούμενον Θεώ επινίκιον ωδήν εβόα άσωμεν.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Εκτεταμέναις παλάμαις επί Σταυρού, Πατρικής επλήρωσας, ευδοκίας αγαθέ, Ιησού τά σύμπαντα, διό, επινίκιον ωδήν σοι πάντες άσωμεν.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ως θεραπαινίς η τελευτή, προσταχθείσα πρόσεισι, τώ Δεσπότη τής ζωής, δι' αυτής βραβεύοντι ημίν, ατελεύτητον ζωήν καί, τήν Ανάστασιν.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τόν εαυτής δεξαμένη Δημιουργόν, ως αυτός ηθέλησεν, εξ ασπόρου σου γαστρός, υπέρ νούν σαρκούμενον Αγνή, τών κτισμάτων αληθώς εδείχθης Δέσποινα.

Ωδή α' Ήχος βαρύς

Νεύσει σου πρός γεώδη, αντιτυπίαν μετήχθη, η πρίν ευδιάχυτος, υδάτων φύσις Κύριε, όθεν αβρόχως πεζεύσας, άδει Ισραήλ σοι, ωδήν επινίκιον.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τού θανάτου, η τυραννίς διά ξύλου, αδίκω θανάτω σου, κατακριθέντος Κύριε, όθεν ο άρχων τού σκότους, σού μή κατισχύσας, δικαίως εκβέβληται.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Άδης σοι προσπελάσας, καί τοίς οδούσι μή σθένων, συντρίψαι τό σώμά σου, τάς σιαγόνας τέθλασται, όθεν Σωτήρ τάς οδύνας, λύσας τού θανάτου, ανέστης τριήμερος.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λέλυνται αι ωδίνες, αι τής προμήτορος Εύας, ωδίνας λαθούσα γάρ, απειρογάμως τέτοκας, όθεν σαφώς Θεοτόκον, Πάναγνε ειδότες σέ πάντες δοξάζομεν.

Ωδή α' Ήχος πλ. δ'

Αρματηλάτην Φαραώ εβύθισε, τερατουργούσα ποτέ, Μωσαϊκή ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καί διελούσα θάλασσαν, Ισραήλ δέ φυγάδα, πεζόν οδίτην διέσωσεν, άσμα τώ Θεώ αναμέλποντα.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Τήν παντοδύναμον Χριστού θεότητα, πώς μή θαυμάσωμεν; εκ μέν παθών πάσι, τοίς πιστοίς απάθειαν, καί αφθαρσίαν βλύζουσαν, εκ πλευράς δέ αγίας, πηγήν αθάνατον στάζουσαν, καί ζωήν εκ τάφου αϊδιον.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ως ευρεπής ταίς Γυναιξίν ο Άγγελος, νύν εμπεφάνισται, καί τηλαυγή φέρων, τής εμφύτου σύμβολα, αϋλου καθαρότητος, τή μορφή δέ μηνύων, τό φέγγος τής Αναστάσεως, κράζων, Εξηγέρθη ο Κύριος.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Δεδοξασμένα περί σού εν γενεαίς γενεών, η τόν Θεόν Λόγον, εν γαστρί χωρήσασα, αγνή δέ διαμείνασα, Θεοτόκε Παρθένε, διό σέ πάντες γεραίρομεν, τήν μετά Θεόν προστασίαν ημών.

****

Ωδή γ' Ήχος α'

Ο μόνος ειδώς τής τών βροτών, ουσίας τήν ασθένειαν, καί συμπαθώς αυτήν μορφωσάμενος, περίζωσόν με εξ ύψους δύναμιν, τού βοάν σοι. Άγιος, ο ναός ο έμψυχος, τής αφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου υπάρχων Αγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καί καταβήναι πρός με ηυδόκησας ανύψωσάς με διά σταυρώσεως, τού βοάν σοι, Άγιος, ο τής δόξης Κύριος, ο ανείκαστος εν αγαθότητι.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ζωή ενυπόστατος Χριστέ, υπάρχων καί φθαρέντα με, ως συμπαθής Θεός ενδυσάμενος, εις χούν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τό θνητόν διέρρηξας, καί νεκρούς τριήμερος, αναστάς αφθαρσίαν ημφίασας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Θεόν συλλαβούσα εν γαστρί, Παρθένε διά Πνεύματος, τού Παναγίου έμεινας άφλεκτος, επεί σέ βάτος τώ νομοθέτη Μωϋσεί, φλεγομένην άκαυστα, σαφώς προεμήνυσε, τήν τό πύρ δεξαμένην τό άστεκτον.

Ωδή γ' Ήχος β'

Εξήνθησεν η έρημος, ωσεί κρίνον Κύριε, η τών εθνών στειρεύουσα, Εκκλησία τή παρουσία σου, εν ή εστερεώθη η καρδία μου.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Η κτίσις εν τώ πάθει σου, ηλλοιούτο βλέπουσα, εν ευτελεί προσχήματι, υπ' ανόμων μυκτηριζόμενον, τόν εδράσαντα πάντα θείω νεύματι.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Εκ χοός κατ' εικόνα με, τή χειρί σου έπλασας, καί συντριβέντα πάλιν δέ, εις χούν θανάτου δι' αμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εις άδην συνανέστησας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τά τάγματα εξέστησαν, τών Αγγέλων Πάναγνε, καί τών ανθρώπων έφριξαν, αι καρδίαι επί τώ τόκω σου, διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ωδή γ' Ήχος γ'

Ο εκ μή όντων τά πάντα παραγαγών, το Λόγω κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι Παντοκράτορ Ύψιστε, εν τή αγάπη τή ση στερέωσόν με.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Διά Σταυρού σου ηχύνθη ο ασεβής, ειργάσατο βόθρον γάρ, όν ορύξας εισπέπτωκε, ταπεινών υψώθη δέ, Χριστέ τό κέρας εν σή τή Αναστάσει.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Τής ευσεβείας τό κήρυγμα τών εθνών, ως ύδωρ εκάλυψε, τάς θαλάσσας Φιλάνθρωπε, αναστάς εκ τάφου γάρ, τό τής Τριάδος απεκάλυψας φέγγος.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περί σού, η πόλις η έμψυχος, τού αεί βασιλεύοντος, διά σού γάρ Δέσποινα, τοίς επί γής Θεός συνανεστράφη.

Ωδή γ' Ήχος δ'

Ευφραίνεται επί σοί, η Εκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σύ μου ισχύς Κύριε, καί καταφυγή καί στερέωμα.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Τό ξύλον τής ζωής, η νοητή καί αληθής άμπελος, επί Σταυρού κρέμαται, πάσιν αμβροσίαν πηγάζουσα.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ως μέγας ως φοβερός, ως τό τού άδου καθελών φρύαγμα, καί ως Θεός άφθαρτος, νύν σωματικώς εξεγήγερται.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Σύ μόνη τοίς επί γής, τών υπέρ φύσιν αγαθών πρόξενος, Μήτηρ Θεού γέγονας, όθεν σοι τό Χαίρε προσάγομεν.

Ωδη γ' Ήχος Πλ. α'

Ο πήξας επ' ουδενός τήν γήν τή προστάξει σου, καί μετεωρίσας ασχέτως βρίθουσαν, επί τήν ασάλευτον Χριστέ, πέτραν τών εντολών σου, τήν Εκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε αγαθέ καί φιλάνθρωπε.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Χολήν μέν οι εκ πέτρας τό μέλι θηλάσαντες, τώ εν τή ερήμω τερατουργήσαντι, σοί προσενηνόχασι Χριστέ, όξος δ' αντί τού μάννα ευεργεσίαν σοι ημείψαντο, παίδες Ισραήλ οι αγνώμονες,

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Οι πάλαι φωτοειδεί νεφέλη σκεπτόμενοι, τήν Ζωήν εν τάφω Χριστόν κατέθεντο, αλλ' αυτεξουσίως αναστάς, πάσι πιστοίς παρέσχες, τήν μυστικώς επισκιάζουσαν, άνωθεν τού Πνεύματος έλλαμψιν.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Σύ Μήτηρ Θεού ασυνδυάστως γεγένησαι, τού εξ ακηράτου πατρός εκλάμψαντος, άνευθεν, ωδίνων μητρικών, όθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γάρ εκύησας, Λόγον, ορθοδόξως κηρύττομεν.

Ωδή γ' Ήχος πλ. β'

Ούκ έστιν άγιος ως σύ, Κύριε ο Θεός μου, ο υψώσας τό κέρας, τών πιστών σου Αγαθέ, καί στερεώσας ημάς, εν τή πέτρα τής Ομολογίας σου.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Θεόν σταυρούμενον σαρκί, καθορώσα η κτίσις, διελύετο φόβω, αλλά τή συνεκτική, παλάμη τού δι' ημάς σταυρωθέντος, κραταιώς συνείχετο.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτω θάνατος λυθείς, κείται δείλαιος άπνους, της ζωής γάρ μή φέρων, τήν ένθεον προσβολήν, νεκρούται ο ισχυρός, καί δωρείται πάσιν η Ανάστασις.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τού θείου τόκου σου Αγνή, πάσαν φύσεως τάξιν, υπερβαίνει τό θαύμα, Θεόν γάρ υπερφυώς, συνέλαβες εν γαστρί, καί τεκούσα μένεις αειπάρθενος.

Ωδή γ' Ήχος βαρύς

Ο κατ' αρχάς τούς ουρανούς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καί τώ παντουργώ καί θείω Πνεύματι, πάσαν, τήν δύναμιν αυτών, έν ασαλεύτω με πέτρα, τής ομολογίας σου στερέωσον.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Σύ ανελθών επί ξύλου, υπέρ ημών οδυνάσαι, εκουσίως εύσπλαγχνε Σωτήρ, καί φέρεις πληγήν ειρήνης πρόξενον, καί σωτηρίας τοίς πιστοίς, δι' ής τώ σώ Ελεήμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Σύ μέ καθήρας τής πληγής, τόν τή ψυχή τετρωμένον, δρακοντίω δήγματι Χριστέ, καί έδειξας φώς εν σκότει, πάλαι μοι κατωκισμένω καί φθορά, διά σταυρού γάρ εις Άδην, καταβεβηκώς με συνανέστησας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τής απειράνδρου σου Μητρός, ταίς ικεσίαις τώ κόσμω, τήν ειρήνην βράβευσον Σωτήρ, καί τώ Βασιλεί τήν νίκην δώρησαι, κατά βαρβάρων δυσμενών, καί τής αφράστου σου δόξης, τούς δοξολογούντάς σε αξίωσον.

Ωδή γ' Ήχος Πλ. δ'

Ο στερεώσας κατ' αρχάς, τούς ουρανούς εν συνέσει, καί τήν γήν επί υδάτων εδράσας, εν τή πέτρα με Χριστέ, τών εντολών σου στήριξον, ότι ουκ έστι πλήν σου, άγιος μόνε φιλάνθρωπε.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τόν Αδάμ, τή γεύσει τής αμαρτίας, τής σαρκός σου τό σωτήριον πάθος, εδικαίωσε Χριστέ αυτός γάρ ουχ υπεύθυνος, τή τού θανάτου πείρα, πέφηνας ο αναμάρτητος.

- Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Της, Αναστάσεως τό φώς, εξέλαμψε τοίς εν σκότει, τού θανάτου καί σκιά καθημένοις, ο Θεός μου Ιησούς, καί τή αυτού θεότητι, τόν ισχυρόν δεσμεύσας, τούτου τά σκεύη διήρπασε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τών Χερουβίμ καί Σεραφίμ, εδείχθης υψηλοτέρα, Θεοτόκε, σύ γά μόνη εδέξω, τόν αχώρητον Θεόν, εν σή γαστρί αμόλυντε, διό πιστοί σε πάντες, ύμνοις αεί μακαρίζομεν.

- ❑ Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- ❑ Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- ❑ Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. Χορός Σοί Κύριε.
- ❑ **Ότι συ ει ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** Χορός Αμήν.

(Κοντάκιον)

(Οίκος)

Μεσώδια Καθίσματα

- ❑ Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- ❑ Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. Χορός Σοί Κύριε.

- **Συ γαρ ει ο Βασιλεύς της ειρήνης και Σωτήρ των ψυκών ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** Χορός Αμήν.

Κοντάκιον Ήχος α'

Όταν έλθης ο Θεός

Εξανέστης ως Θεός εκ τού τάφου εν δόξη, καί κόσμον συνανέστησας, καί η φύσις τών βροτών ως Θεόν σε ανύμνησε, καί θάνατος ηφάνισται, καί ο Αδάμ χορεύει Δέσποτα, καί η Εύα νύν εκ τών δεσμών λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα. Σύ εί ο πάσι παρέχων, Χριστέ τήν Ανάστασιν.

Ο Οίκος

Τόν αναστάντα τριήμερον ανυμνήσωμεν, ως Θεόν παντοδύναμον, καί πύλας τού Άδου συντρίψαντα, καί τούς απ' αιώνος εκ τάφου εγείραντα, Μυροφόροις οφθέντα καθώς ηυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας, καί Αποστόλοις χαράν μηνύων, ως μόνος ζωοδότης. Όθεν πίστει αι Γυναίκες, Μαθηταίς σύμβολα νίκης ευαγγελίζονται, καί Άδης στενάζει, καί θάνατος οδύρεται, καί κόσμος αγάλλεται, καί πάντες συγχαίρουσι, Σύ γάρ παρέσχες πάσι Χριστέ τήν Ανάστασιν.

Κοντάκιον Ήχος β'

Τά άνω ζητών Ανέστης Σωτήρ, εκ τάφου Παντοδύναμε καί Άδης ιδών, τό θαύμα εξεπλήττετο, καί νεκροί ανίσταντο, καί η κτίσις ιδούσα συγχαίρει σοι, καί ο Αδάμ συναγάλλεται, και κόσμος Σωτήρ μου ανυμνεί σε αεί.

Οίκος

Σύ ει τό φώς τών εσκοτισμένων, σύ εί η ανάστασις πάντων καί η ζωή τών βροτών καί πάντας συνανέστησας, τού θανάτου τό κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καί τού Άδου τάς πύλας συντρίψας Λόγε, καί οι θνητοί κατιδόντες τό θαύμα εθαύμαζον, καί πάσα κτίσις συγχαίρει εν τή σή Αναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διό καί πάντες δοξάζομεν, καί υμνούμεν τήν σήν συγκατάβασιν, καί κόσμος Σωτήρ μου ανυμνεί σε αεί.

Κοντάκιον Ήχος γ'

Η Παρθένος Εξανέστης σήμερον, από τού τάφου Οικτίρμον, καί ημάς εξήγαγες, εκ τών πυλών τού θανάτου, σήμερον Αδάμ χορεύει, καί χαίρει Εύα, άμα δέ, καί οι Προφήται, σύν Πατριάρχαις, ανυμνούσιν ακαταπαύστως, τό θείον κράτος τής εξουσίας σου.

Ο Οίκος

Ο ουρανός καί η γή σήμερον χορευέτωσαν, καί Χριστόν τόν Θεόν ομοφρόνως υμνείτωσαν, ότι τούς δεσμίους εκ τών τάφων ανέστησε. Συγχαίρει πάσα η κτίσις, προσφέρουσα επάξια άσματα, τώ πάντων Κτίστη καί Λυτρωτή ημών, ότι τούς βροτούς εξ άδου σήμερον, ω Ζωοδότης συνανελκύσας, πρός ουρανούς συνανυψοί, καί καταράσσει τού εχθρού τάς επάρσεις, καί πύλας τού άδου διαθλάττει, τώ θείω κράτει τής εξουσίας αυτού.

Κοντάκιον Ήχος δ'

Επεφάνης σήμερον

Ο Σωτήρ καί ρύστης μου, από τού τάφου, ως Θεός ανέστησεν, εκ τών δεσμών τούς γηγενείς, καί πύλας άδου συνέτριψε, καί ως Δεσπότης ανέστη τριήμερος.

Ο Οίκος

Τόν αναοτάντα εκ νεκρών Χριστόν τόν ζωοδότην, τριήμερον εκ τάφου, καί πύλας τού θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τή δυνάμει τή αυτού, τόν άδην τε νεκρώσαντα, καί τό κέντρον τού θανάτου συντρίψαντα, καί τόν Αδάμ σύν τή Εύα ελευθερώσαντα, υμνήσωμεν πάντες οι γηγενείς, ευχαρίστως βοώντες αίνον εκτενώς, Αυτός γάρ ως μόνος κραταιός Θεός, καί Δεσπότης ενέστη τριήμερος.

Κοντάκιον Ήχος Πλ. α'

Μιμητής υπάρχων Πρός τόν Άδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καί τάς πύλας συντρίψας ως παντοδύναμος, τούς θανόντας ως Κτίστης συνεξανέστησας, καί θανάτου τό κέντρον Χριστέ συνέτριψας, καί Αδάμ τής κατάρας ερρύσω Φιλάνθρωπε, διό πάντες σοί κράζομεν. Σώσον ημάς Κύριε.

Ο Οίκος

Ακούσασαι αι Γυναίκες τού Αγγέλου τά ρήματα, απεβάλοντο τόν θρήνον, προσχαρείς γενόμεναι, καί σύντρομοι τήν Ανάστασιν έβλεπον, καί ιδού Χριστός προσήγγισεν αυταίς, λέγων τό, Χαίρετε, θαρσείτε, εγώ τόν κόσμον νενίκηκα, καί τούς δεσμίους ερρυσάμην, σπουδάσατε ούν πρός τούς Μαθητάς, απαγγέλλουσαι αυτοίς, ότι προάγω υμάς, εν τή πόλει Γαλιλαία τού κηρύξαι. Διό πάντες σοι κράζομεν. Σώσον ημάς Κύριε.

Κοντάκιον Ήχος πλ. β'

Τήν υπέρ ημών Τή ζωαρχική παλάμη τούς τεθνεώτας, εκ τών ζοφερών κευθμώνων ο Ζωοδότης, αναστήσας άπαντας Χριστός ο Θεός, τήν ανάστασιν εβράβευσε, τώ βροτείω φυράματι, υπάρχει γάρ πάντων Σωτήρ, ανάστασις καί ζωή, καί Θεός τού παντός.

Ο Οίκος

Τόν Σταυρόν καί τήν Ταφήν σου Ζωοδότα, ανυμνούμεν οι πιστοί καί προσκυνούμεν, ότι τόν Άδην έδησας Αθάνατε, ως Θεός παντοδύναμος, καί νεκρούς συνανέστησας, καί πύλας τού Άδου συνέτριψας, καί κράτος τού θανάτου καθείλες ως Θεός. Διό οι γηγενείς δοξολογούμέν σε πόθω τόν αναστάντα, καί καθελόντα εχθρού τό κράτος τού πανώλους, καί πάντας αναστήσαντα τούς επί σοί πιστεύσαντας, καί κόσμον λυτρωσάμενον εκ τών βελών τού όφεως, καί ως μόνον δυνατόν, εκ τής πλάνης τού εχθρού λυτρωσάμενον ημάς, όθεν ανυμνούμεν ευσεβώς τήν Ανάστασίν σου, δι' ής έσωσας ημάς, ως Θεός τού παντός.

Κοντάκιον 'Ηχος βαρύς

Ουκέτι φλογίνη ρομφ-

Ουκέτι τό κράτος τού θανάτου, ισχύσει κατέχειν τούς βροτούς, Χριστός γάρ κατήλθε συντρίβων, καί λύων τάς δυνάμεις αυτού, δεσμείται ο Άδης, Προφήται συμφώνως αγάλλονται. Επέστη λέγοντες Σωτήρ, τοίς εν πίστει, εξέρχεσθε οι πιστοί εις τήν ανάσασιν.

Ο Οίκος

Έτρεμε κάτωθεν τά καταχθόνια σήμερον ο Άδης καί ο θάνατος τόν ένα τής Τριάδος, η γή εκλονείτο, πυλωροί δέ Άδου ιδόντες σε έπτηξαν, η κτίσις δέ πάσα συν τοίς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, επινίκιον ωδήν τώ λυτρωτή ημών Θεώ τώ καταλύσαντι νύν θανάτου τήν δύναμιν, Αλαλάξωμεν καί βοήσωμεν τώ Αδάμ, καί τοίς εξ Αδάμ. Ξύλον τον εισήγαγεν, εξέρχεσθε οι πιστοί εις τήν ανάστασιν.

Κοντάκιον Ήχος Πλ. δ'

Ως απαρχάς τής φύσεως

Εξαναστάς τού μνήματος, τούς τεθνεώτας ήγειρας, καί τόν Αδάμ ανέστησας, καί η Εύα χορεύει εν τή σή Αναστάσει, καί κόσμου τά πέρατα πανηγυρίζουσι, τή εκ νεκρών Εγέρσει σου Πολυέλεε.

Ο Οίκος Ήχος Πλ. δ'

Τά τού, Άδου σκυλεύσας βασίλεια, καί νεκρούς αναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξί Μυροφόροις συνήντησας, αντί λύπης, χαράν κομισάμενος, καί Αποστόλοις σου

εμήνυσας τά τής νίκης σύμβολα. Σωτήρ μου ζωοδότα, καί τήν κτίσιν εφώτισας φιλάνθρωπε, διά τούτο καί κόσμος συγχαίρει, τή εκ νεκρών Εγέρσει σου πολυέλεε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Καταβασίαι

Ωδή α'

Ωδή γ'

Ωδή δ'

Ωδή ε'

Ωδή ζ'

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.

Ωδή η'

Ο Ιερεύς: Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τού Φωτός, εν ύμνοις τιμώντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε τό πνεύμά μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.

- Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπείνωσιν τής δούλης αυτού, ιδού γάρ από τού νύν μακαριούσί με πάσαι γενεαί,

- Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...

Ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο Δυνατός, καί άγιον τό όνομα αυτού, καί τό έλεος αυτού εις γενεάν, καί γενεάν τοίς φοβουμένοις αυτόν.

- Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...

Εποίησε κράτος εν βραχίονι αυτού, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοία καρδίας αυτών.

- Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...

Καθείλε δυνάστας από θρόνων, καί ύψωσε ταπεινούς, πεινώντας ενέπλησεν αγαθών, καί πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς.

- Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...

Αντελάβετο Ισραήλ παιδός αυτού, μνησθήναι ελέους, καθώς ελάλησε πρός τούς πατέρας ημών, τώ Αβραάμ, καί τώ σπέρματι αυτού έως αιώνος.

Ωδή θ'

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. Χορός Σοί Κύριε.

- **Ότι σε αινούσι πάσαι αι Δυνάμεις των ουρανών, και σοι την δόξαν αναπέμπουσι, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** Χορός Αμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α'

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν, εν Γαλιλαίας, πίστει Χριστόν θεάσασθαι, λέγοντα εξουσίαν, λαβείν τών άνω καί κάτω, μάθωμεν πώς διδάσκει, βαπτίζειν εις τό όνομα τού Πατρός, έθνη πάντα, καί τού Υιού, καί αγίου Πνεύματος, καί συνείναι, τοίς Μύσταις ώς υπέσχετο, έως τής συντελείας.

Θεοτοκίον

Τοίς Μαθηταίς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ότι Χριστόν εώρακας, αναστάντα εκ τάφου, τριήμερον καθώς είπεν, οίς καί ώφθη διδάσκων, καί φανερών τά κρείττονα, καί βαπτίζειν κελεύων εν τώ Πατρί, καί Υιώ καί αγίω Πνεύματι, τού πιστεύειν, αυτού ημάς τήν έγερσιν, καί δοξάζειν σε Κόρη.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β'

Τόν λίθον θεωρήσασαι, αποκεκυλισμένον, αι Μυροφόροι έχαιρον, είδον γάρ Νεανίσκον, καθήμενον εν τώ τάφω, καί αυτός ταύταις έφη, Ιδού Χριστός εγήγερται, είπατε σύν τώ Πέτρω, τοίς Μαθηταίς, Εν τώ όρει φθάσατε Γαλιλαίας, εκεί υμίν οφθήσεται, ώς προείπε τοίς φίλοις.

Θεοτοκίον

Άγγελος μέν εκόμισε, τή Παρθένω τό, Χαίρε, πρό σής Χριστέ συλλήψεως, Άγγελος δέ τόν λίθον, εκύλισέ σου τού τάφου, αντί λύπης ο μέν γάρ, χαράς αφράστου σύμβολα, ο δέ αντί θανάτου, σέ χορηγόν, τής ζωής κηρύττων καί μεγαλύνων, καί λέγων τήν Ανάστασιν, Γυναιξί καί τοίς Μύσταις.

ΕΞΑΠΟΣΤΣΙΛΑΡΙΟΝ Γ'

Ότι Χριστός εγήγερται, μή τις διαπιστείτω, εφάνη τή Μαρία γάρ, έπειτα καθωράθη, τοίς εις αγρόν απιούσι, Μύσταις δέ πάλιν ώφθη, ανακειμένοις ένδεκα, ούς βαπτίζειν εκπέμψας, εις Ουρανούς, όθεν καταβέβηκεν ανελήφθη, επικυρών τό κήρυγμα, πλήθεσι τών σημείων.

Θεοτοκίον

Ο ανατείλας Ήλιος, εκ παστού ώς Νυμφίος, από τού τάφου σήμερον, καί τόν Άδην σκυλεύσας, καί θάνατον καταργήσας, σέ Τεκούσης πρεσβείαις, φώς ημίν εξαπόστειλον, φώς φωτίζον καρδίας, καί τάς ψυχάς, φώς βαδίζειν άπαντας εμβιβάζον, εν τρίβοις προσταγμάτων σου, καί οδοίς τής ειρήνης.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'

Ταίς αρεταίς αστράψαντες, ίδωμεν επιστάντες, εν ζωηφόρω μνήματι, άνδρας εν αστραπτούσαις, εσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εις γήν όψιν, τού ουρανού δεσπόζοντος, έγερσιν διδαχθώμεν, καί πρός ζωήν, εν μνημείω δράμωμεν σύν τώ Πέτρω, καί τό πραχθέν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστόν βλέψαι.

Θεοτοκίον

Τό χαίρετε φθεγξάμενος, διημείψω τήν λύπην, τών Προπατόρων Κύριε, τήν χαράν αντεισάγων , εγέρσεώς σου εν κόσμω, ταύτης ούν ζωοδότα, διά τής Κυησάσης σε, φώς φωτίζον καρδίας, φώς οικτιρμών, τών σών εξαπόστειλον τού βοάν σοι, Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε, δόξα τή σή Εγέρσει.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε'

Η ζωή καί οδός Χριστός, εκ νεκρών τώ Κλεόπα καί τώ Λουκά συνώδευσεν, οίς περ καί επεγνώσθη, εις Εμμαούς κλών τόν άρτον, ών ψυχαί καί καρδίαι, καιόμεναι ετύγχανον, ότε τούτοις ελάλει εν τή οδώ, καί Γραφαίς ηρμήνευεν, ά υπέστη, μεθ' ών , Ηγέρθη, κράξωμεν, ώφθη τε καί τώ Πέτρω.

Θεοτοκίον

Υμνώ σου τό αμέτρητον, έλεος Ποιητά μου, ότι σαυτόν εκένωσας, τού φορέσαι καί σώσαι, φύσιν βροτών κακωθείσαν, καί Θεός ών ηνέχου, εκ τής αγνής θεόπαιδος, κατ' εμέ τού γενέσθαι, καί κατελθείν, μέχρις Άδου, θέλων με τού σωθήναι, πρεσβείαις της Τεκούσης σε, Δέσποτα πανοικτίρμον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΣΤ'

Δεικνύων ότι άνθρωπος, Σώτερ εί κατ' ουσίαν, εν μέσω στάς εδίδασκες, αναστάς εκ τού τάφου, καί βρώσεως συμμετέσχες, βάπτισμα μετανοίας, ευθύς δέ πρός ουράνιον, ανελήφθης Πατέρα, καί Μαθηταίς, πέμπειν τόν Παράκλητον επηγγείλω, Υπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τή σή Εγέρσει.

Θεοτοκίον

Ο Ποιητής τής κτίσεως καί Θεός τών απάντων, σάρκα βροτείαν έλαβεν, εξ αχράντων αιμάτων, σού παναγία Παρθένε καί γάρ φθαρείσαν πάσαν, τήν φύσιν εκαινούργησε, πάλιν ώς πρό τού τόκου, καταλιπών, μετά τόκον, όθεν πιστώς σε πάντες, ανευφημούμεν κράζοντες, Χαίρε Δέσποινα κόσμου.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ'

Ότι ήραν τόν Κύριον, τής Μαρίας ειπούσης, επί τόν τάφον έδραμον, Σίμων Πέτρος, καί άλλος, Μύστης Χριστού, όν ηγάπα, έτρεχον δέ οί δύο, καί εύρον τά οθόνια, ένδον κείμενα μόνα, καί κεφαλής, ήν δέ τό σουδάριον χωρίς τούτων, διό πάλιν ησύχασαν, τόν Χριστόν έως είδον.

Θεοτοκίον

Μεγάλα καί παράδοξα, δι' εμέ κατειργάσω, Χριστέ μου πολυέλεε, εκ Παρθένου γάρ Κόρης, ετέχθης ανερμηνεύτως, καί Σταυρόν κατεδέξω, καί θάνατον υπομείνας, εξανέστης εν δόξη, καί τήν ημών, φύσιν ηλευθέρωσας τού θανάτου, Δόξα Χριστέ τή δόξη σου, δόξα τή σή δυνάμει.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η'

Δύο Αγγέλους βλέψασα, ένδοθεν τού μνημείου, Μαρία εξεπλήττετο, καί Χριστόν αγνοούσα, ώς Κηπουρόν επηρώτα, Κύριε πού τό σώμα, τού Ιησού μου τέθεικας; κλήσει δέ τούτον γνούσα είναι αυτόν , τόν Σωτήρα ήκουσε, Μή μου άπτου, πρός τόν Πατέρα άπειμι, ειπέ τοίς αδελφοίς μου.

Θεοτοκίον

Τριάδος Κόρη τέτοκας, απορρήτως τόν ένα, διπλούν τή φύσει πέλοντα, καί διπλούν ενεργεία, καί ένα τή υποστάσει, τούτον ούν εκδυσώπει, αεί υπέρ τών πίστει σε, προσκυνούντων εκ πάσης επιβουλής, τού εχθρού λυτρώσασθαι, ότι πάντες, πρός σέ νύν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ'

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τών θυρών ως εισήλθες, τούς Αποστόλους έπλησας, Πνεύματος παναγίου, ειρηνικώς εμφυσήσας, οίς δεσμείν τε καί λύειν, τάς

αμαρτίας είρηκας, καί οκτώ μεθ' ημέρας, τήν σήν πλευράν, τώ Θωμά υπέδειξας καί τάς χείρας. Μεθ' ού βοώμεν, Κύριος, καί Θεός σύ υπάρχεις.

Θεοτοκίον

Τόν σόν Υιόν ώς έβλεψας, αναστάντα εκ τάφου, τριήμερον Θεόνυμφε, άπασαν θλίψιν απέθου, ήν υπέστης ώς Μήτηρ, ότε κατείδες πάσχοντα, καί χαράς εμπλησθείσα, σύν τοίς αυτού, Μαθηταίς γεραίρουσα τούτον ύμνεις. Διό τούς Θεοτόκον σε, νύν κηρύττοντας σώζε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι'

Τιβεριάδος θάλασσα, σύν παισί Ζεβεδαίου, Ναθαναήλ τώ Πέτρω τε, σύν δυσίν άλλοις πάλαι, καί θωμάν είχε πρός άγραν, οί Χριστού τή προστάξει, εν δεξιοίς χαλάσαντες, πλήθος είλκον ιχθύων, όν Πέτρος γνούς, πρός αυτόν ενήχετο, οίς τό τρίτον φανείς καί άρτον έδειξε, καί ιχθύν επ' ανθράκων.

Θεοτοκίον

Τόν αναστάντα Κύριον, τριήμερον εκ τού τάφου, Παρθένε καθικέτευε, υπέρ τών σέ υμνούντων, καί πόθω μακαριζόντων, σέ γάρ έχομεν πάντες, καταφυγήν σωτήριον, καί μεσίτιν πρός τούτον, κλήρος γάρ σός, καί οικέται πέλομεν Θεοτόκε, καί πρός τήν σήν αντίληψιν, άπαντες αφορώμεν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'

Μετά τήν θείαν Έγερσιν, τρίς τώ Πέτρω, φιλείς με, πυθόμενος ο Κύριος τών ιδίων προβάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην, ός ίδων όν ηγάπα, ο Ιησούς επόμενον, ήρετο τόν Δεσπότην, Ούτος δέ τί; Εάν θέλω, έφησε, μένειν τούτον, έως καί πάλιν έρχομαι, τί πρός σέ φίλε Πέτρε;

Θεοτοκίον

Ω φοβερόν μυστήριον ώ παράδοξον θαύμα! διά θανάτου θάνατος, παντελώς ηφανίσθη, τίς ούν μή ανυμνήσει σου, καί τίς μή προσκυνήσει σου, τήν Ανάστασιν Λόγε, καί τήν αγνώς, εν σαρκί τεκούσάν σε Θεοτόκον. Ής ταίς,

πρεσβείαις άπαντας, λύτρωσαι τής γεέννης.

- Άγιος Κύριος ο Θεός ημών,
- Άγιος Κύριος ο Θεός ημών.
- Υψούτε Κύριον τόν Θεόν ημών, καί προσκυνείτε τώ υποποδίω τών ποδών αυτού.

- Ότι Άγιός εστιν.

Α Ι Ν Ο Ι

- Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον. Αινείτε τόν Κύριον εκ τών ουρανών, αινείτε αυτόν εν τοίς Υψίστοις. Σοί πρέπει ύμνος τώ Θεώ,

- Αινείτε αυτόν, πάντες οι Άγγελοι αυτού, αινείτε αυτόν, πάσαι αι Δυνάμεις αυτού, Σοί πρέπει ύμνος τώ Θεώ.

Αίνοι Ήχος α'

1. Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

-- Υμνούμέν σου Χριστέ τό σωτήριον Πάθος, καί δοξάζομέν σου τήν Ανάστασιν.

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

-- Ο σταυρόν υπομείνας, καί τόν θάνατον καταργήσας, καί αναστάς εκ τών νεκρών, ειρήνευσον ημών τήν ζωήν Κύριε, ως μόνος Παντοδύναμος.

3. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.

-- Ο τόν άδην σκυλεύσας, καί τόν άνθρωπον αναστήσας, τή αναστάσει σου Χριστέ, αξίωσον ημάς εν καθαρά καρδία, υμνείν καί δοξάζειν σε.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

-- Τήν θεοπρεπή σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, υμνούμέν σε Χριστέ, ετέχθης εκ Παρθένου, καί αχώριστος υπήρχες τώ Πατρί, έπαθες ως άνθρωπος, καί εκουσίως υπέμεινας σταυρόν, ανέστης εκ τού τάφου, ως εκ παστάδος προελθών, ίνα σώσης τόν κόσμον, Κύριε δόξα σοι.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω,

-- Ότε προσηλώθης τώ ξύλω τού σταυρού, τότε ενεκρώθη τό κράτος του εχθρού, η κτίσις εσαλεύθη τώ φόβω σου, καί ο Άδης εσκυλεύθη τώ κράτει σου, τούς νεκρούς εκ τών τάφων ανέστησας, καί τώ Ληστή τόν Παράδεισον ήνοιξας, Χριστέ ο Θεός ημών δόξα σοι.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Οδυρόμεναι μετά σπουδής, τό μνήμά σου κατέλαβον αι τίμιαι Γυναίκες, ευρούσαι δέ τόν τάφον ανεωγμένον, καί μαθούσαι παρά τού Αγγέλου, τό καινόν καί παράδοξον θαύμα, απήγγειλαν τοίς Αποστόλοις, ότι ανέστη ο Κύριος, δωρούμενος τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

-- Τήν τών παθών θείαν μωλώπωσιν, σού προσκυνούμεν, Χριστέ ο Θεός, καί τήν εν τή Σιών δεσποτικήν ιερουργίαν, τήν εν τέλει τών αιώνων θεοφανώς γεγενημένην, τούς γάρ εν σκότει καθεύδοντας, Ο Ήλιος εφώτισας τής δικαιοσύνης, πρός ανέσπερον χειραγωγών έλλαμψιν, Κύριε δόξα σοι.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Τό φιλοτάραχον γένος τών Ιουδαίων ενωτίσασθε, Πού εισιν οι Πιλάτω προσελθόντες; είπωσιν οι φυλάσσοντες στρατιώται, πού είσιν αι σφραγίδες τού μνήματος; πού μετετέθη ο ταφείς; πού επράθη ο άπρατος; πώς εσυλήθη ο θησαυρός; τί συκοφαντείτε τήν έγερσιν τού Σταυρωθέντος, παράνομοι Ιουδαίοι; Ανέστη ο εν νεκροίς ελεύθερος, καί παρέχει τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Αίνοι Ήχος β'

1. Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

-- Πάσα πνοή, καί πάσα κτίσις, σέ δοξάζει Κύριε, ότι διά τού Σταυρού τόν θάνατον κατήργησας, ίνα δείξης τοίς λαοίς, τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, ως μόνος φιλάνθρωπος.

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

-- Ειπάτωσαν Ιουδαίοι, πώς οι στρατιώται απώλεσαν τηρούντες τόν Βασιλέα; διατί γάρ ο λίθος ουκ εφύλαξε τήν πέτραν τής ζωής; ή τόν ταφέντα δότωσαν, ή αναστάντα προσκυνείτωσαν, λέγοντες σύν ημίν. Δόξα τώ πλήθει τών οικτιρμών σου. Σωτήρ ημών δόξα σοι.

3. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.

-- Χαίρετε λαοί, καί αγαλλιάσθε, Άγγελος εκάθισεν εις τόν λίθον τού μνήματος, αυτός ημάς ευηγγελίσατο ειπών, Χριστός ανέστη εκ νεκρών, ο Σωτήρ τού κόσμου, καί επλήρωσε τά σύμπαντα ευωδίας. Χαίρετε Λαοί, καί αγαλλιάσθε.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

-- Άγγελος μέν τό Χαίρε, πρό τής σής συλλήψεως Κύριε, τή Κεχαριτωμένη εκόμισεν, Άγγελος δέ τόν λίθον τού ενδόξου σου μνήματος, εν τή σή Αναστάσει εκύλισεν, Ο μέν αντί τής λύπης, ευφροσύνης σύμβολα μηνύων, ο δέ αντί θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ημίν. Διό βοώμέν σοι, Ευεργέτα τών απάντων, Κύριε δόξα σοι.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω,

-- Έρραναν μύρα μετά δακρύων, επί τό μνήμα σου αι Γυναίκες, καί επλήσθη χαράς τό στόμα αυτών, εν τώ λέγειν, Ανέστη ο Κύριος.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Αινεσάτωσαν έθνη καί λαοί Χριστόν τόν Θεόν ημών, τόν εκουσίως δι, ημάς σταυρόν υπομείναντα, καί εν τώ άδη τριημερεύσαντα, καί προσκυνησάτωσαν αυτού τήν εκ νεκρών Ανάστασιν, δι' ής, πεφώτισται πάντα τού κόσμου τά πέρατα.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

-- Εσταυρώθης, ετάφης, Χριστέ, ως ηβουλήθης, εσκύλευσας τόν θάνατον, ως Θεός καί Δεσπότης, δωρούμενος τώ κόσμω ζωήν αιώνιον, καί τό μέγα έλεος.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Όντως παράνομοι σφραγίσαντες τόν λίθον, μείζονος ημάς θαύματος ηξιώσατε, έχουσι τήν γνώσιν οι φύλακες, σήμερον προήλθε τού μνήματος, καί έλεγον, Είπατε, ότι ημών κοιμωμένων, ήλθον οι Μαθηταί, καί έκλεψαν αυτόν. Καί τίς κλέπτει νεκρόν, μάλιστα δέ καί γυμνόν. Αυτός ανέστη αυτεξουσίως ως Θεός, καταλιπών καί εν τώ τάφω τά εντάφια αυτού. Δεύτε ίδετε Ιουδαίοι, πώς ου διέρρηξε τάς σφραγίδας, ο τόν θάνατον πατήσας, καί εν τώ γένει τών ανθρώπων, τήν ατελεύτητον ζωήν δωρούμενος, καί τό μέγα έλεος.

Αίνοι Ήχος β'

1. Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

-- Πάσα πνοή, καί πάσα κτίσις, σέ δοξάζει Κύριε, ότι διά τού Σταυρού τόν θάνατον κατήργησας, ίνα δείξης τοίς λαοίς, τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, ως μόνος φιλάνθρωπος.

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

-- Ειπάτωσαν Ιουδαίοι, πώς οι στρατιώται απώλεσαν τηρούντες τόν Βασιλέα; διατί γάρ ο λίθος ουκ εφύλαξε τήν πέτραν τής ζωής; ή τόν ταφέντα δότωσαν, ή αναστάντα προσκυνείτωσαν, λέγοντες σύν ημίν. Δόξα τώ πλήθει τών οικτιρμών σου. Σωτήρ ημών δόξα σοι.

3. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.

-- Χαίρετε λαοί, καί αγαλλιάσθε, Άγγελος εκάθισεν εις τόν λίθον τού μνήματος, αυτός ημάς ευηγγελίσατο ειπών, Χριστός ανέστη εκ νεκρών, ο Σωτήρ τού κόσμου, καί επλήρωσε τά σύμπαντα ευωδίας. Χαίρετε Λαοί, καί αγαλλιάσθε.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

-- Άγγελος μέν τό Χαίρε, πρό τής σής συλλήψεως Κύριε, τή Κεχαριτωμένη εκόμισεν, Άγγελος δέ τόν λίθον τού ενδόξου σου μνήματος, εν τή σή Αναστάσει εκύλισεν, Ο μέν αντί τής λύπης, ευφροσύνης σύμβολα μηνύων, ο δέ αντί θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ημίν. Διό βοώμέν σοι, Ευεργέτα τών απάντων, Κύριε δόξα σοι.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω,

-- Έρραναν μύρα μετά δακρύων, επί τό μνήμα σου αι Γυναίκες, καί επλήσθη χαράς τό στόμα αυτών, εν τώ λέγειν, Ανέστη ο Κύριος.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Αινεσάτωσαν έθνη καί λαοί Χριστόν τόν Θεόν ημών, τόν εκουσίως δι, ημάς σταυρόν υπομείναντα, καί εν τώ άδη τριημερεύσαντα, καί προσκυνησάτωσαν αυτού τήν εκ νεκρών Ανάστασιν, δι' ής, πεφώτισται πάντα τού κόσμου τά πέρατα.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

-- Εσταυρώθης, ετάφης, Χριστέ, ως ηβουλήθης, εσκύλευσας τόν θάνατον, ως Θεός καί Δεσπότης, δωρούμενος τώ κόσμω ζωήν αιώνιον, καί τό μέγα έλεος.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Όντως παράνομοι σφραγίσαντες τόν λίθον, μείζονος ημάς θαύματος ηξιώσατε, έχουσι τήν γνώσιν οι φύλακες, σήμερον προήλθε τού μνήματος, καί έλεγον,

Είπατε, ότι ημών κοιμωμένων, ήλθον οι Μαθηταί, καί έκλεψαν αυτόν. Καί τίς κλέπτει νεκρόν, μάλιστα δέ καί γυμνόν. Αυτός ανέστη αυτεξουσίως ως Θεός, καταλιπών καί εν τώ τάφω τά εντάφια αυτού. Δεύτε ίδετε Ιουδαίοι, πώς ου διέρρηξε τάς σφραγίδας, ο τόν θάνατον πατήσας, καί εν τώ γένει τών ανθρώπων, τήν ατελεύτητον ζωήν δωρούμενος, καί τό μέγα έλεος.

Αίνοι Ήχος δ'

1. Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

-- Ο σταυρόν υπομείνας καί θάνατον, καί αναστάς εκ τών νεκρών, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τήν Ανάστασιν.

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

-- Εν τώ σταυρώ σου Χριστέ, τής αρχαίας κατάρας ηλευθέρωσας ημάς, καί εν τώ θανάτω σου, τόν τήν φύσιν ημών τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας, εν δέ τή Εγέρσει σου, χαράς τα πάντα επλήρωσας, διό βοώμέν σοι, ο αναστάς εκ τών νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

3. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.

-- Τώ σώ Σταυρώ Χριστέ Σωτήρ, Οδήγησον ημάς επι τήν αλήθειάν σου, καί ρύσαι ημάς, τών παγίδων τού εχθρού, ο αναστάς εκ τών νεκρών, ανάστησον ημάς πεσόντας τή αμαρτία, εκτείνας τήν χείρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τή πρεσβεία τών Αγίων σου.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

-- Τών Πατρικών σου κόλπων, μή χωρισθείς μονογενές Λόγε τού Θεού, ήλθες επί γής διά φιλανθρωπίαν, άνθρωπος γενόμενος ατρέπτως, καί Σταυρόν καί θάνατον υπέμεινας σαρκί, ο απαθής τή θεότητι, αναστάς δέ εκ νεκρών αθανασίαν παρέσχες τώ γένει τών ανθρώπων, ως μόνος παντοδύναμος.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω,

-- Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ημίν αθανασίαν πραγματευσόμενος Σωτήρ, καί εν τάφω ώκησας, ίνα ημάς τού άδου ελευθερώσης, συναναστήσας εαυτώ, παθών, μέν ως άνθρωπος, αλλ' αναστάς ως Θεός. Διά τούτο βοώμεν. Δόξα σοι ζωοδότα Κύριε, μόνε Φιλάνθρωπε.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Πέτραι εσχίσθησαν Σωτήρ, ότε εν τώ Κρανίω ο Σταυρός σου επάγη, έφριξαν άδου πυλωροί, ότε εν τώ μνημείω ως θνητός κατετέθης, καί γάρ του θανάτου καταργήσας τήν ισχύν, τοίς τεθνεώσι πάσιν αφθαρσίαν παρέσχες, τή Αναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

-- Επεθύμησαν Γυναίκες, ιδείν σου τήν Ανάστασιν, Χριστέ ο Θεός, ήλθε προλαβούσα Μαρία η Μαγδαληνή, εύρε τόν λίθον αποκυλισθέντα τού μνήματος, καί τόν Άγγελον καθεζόμενον καί λέγοντα. Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών, ανέστη ως Θεός, ίνα σώση τά σύμπαντα.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Πού εστιν Ιησούς, όν ελογίσασθε φυλάττειν; είπατε Ιουδαίοι, πού εστιν, όν εθήκατε εν τώ μνήματι, τόν λίθον σφραγίσαντες, δότε τόν νεκρόν, οι τήν ζωήν αρνησάμενοι, δότε τόν ταφέντα, ή πιστεύσατε τώ αναστάντι, κάν υμείς σιγήσητε τού Κυρίου τήν Έγερσιν, οι λίθοι κεκράξονται, μάλιστα ο αποκυλισθείς εκ τού μνήματος. Μέγα σου τό έλεος! Μέγα τό μυστήριον τής οικονομίας σου! Σωτήρ ημών δόξα σοι.

Αίνοι Ήχος πλ. α'

1. Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

-- Κύριε, εσφραγισμένου τού τάφου υπό τών παρανόμων, προήλθες εκ τού μνήματος, καθώς ετέχθης εκ τής Θεοτόκου, ουκ έγνωσαν πώς εσαρκώθης, οι ασώματοί σου Άγγελοι, ουκ ήσθοντο πότε ανέστης, οι φυλάσσοντές σε στρατιώται, αμφότερα γάρ εσφράγισται τοίς ερευνώσι, πεφανέρωται δέ τά θαύματα, τοίς προσκυνούσιν, εν πίστει τό μυστήριον, ο ανυμνούσιν, απόδος ημίν αγαλλίασιν, καί τό μέγα έλεος.

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

-- Κύριε, τούς μοχλούς τούς αιωνίους συντρίψας, καί δεσμά διαρρήξας, τού μνήματος ανέστης, καταλιπών σου τά εντάφια, εις μαρτύριον τής αληθούς τριημέρου ταφής σου, καί προήγες εν τή Γαλιλαία, ο εν σπηλαίω τηρούμενος. Μέγα σου τό έλεος, ακατάληπτε Σωτήρ, ελέησον ημάς.

3. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.

-- Κύριε, αι Γυναίκες έδραμον επί τώ μνήμα, τού ιδείν σε τόν Χριστόν, τόν δι' ημας παθόντα, καί προσελθούσαι, εύρον Άγγελον επί τόν λίθον καθήμενον, τώ φόβω κυλισθέντα, καί πρός αυτάς εβόησε λέγων, Ανέστη ο Κύριος, είπατε τοίς μαθηταίς, ότι ανέστη εκ νεκρών, ο σώζων τάς ψυχάς ημών.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

-- Κύριε, ώσπερ εξήλθες εσφραγισμένου τού τάφου, ούτως εισήλθες καί τών θυρών κεκλεισμένων, πρός τούς μαθητάς σου, δεικνύων αυτοίς τά τού σώματος πάθη, άπερ κατεδέξω Σωτήρ μακροθυμήσας, ως εκ σπέρματος Δαυϊδ, μώλωπας υπήνεγκας, ως Υιός δέ τού Θεού, κόσμον ηλευθέρωσας. Μέγα σου τό έλεος, ακατάληπτε Σωτήρ, ελέησον ημάς.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω,

-- Κύριε, ο Βασιλεύς τών αιώνων, καί Ποιητής τών απάντων, ο δι' ημάς σταύρωσιν, καί ταφήν σαρκί καταδεξάμενος, ίνα ημάς τού Άδου ελευθερώσης πάντας, σύ εί ο Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Κύριε, τά υπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγήσεται; ή τίς αναγγελεί τά φρικτά σου μυστήρια; ενανθρωπήσας γάρ δι' ημάς, ως αυτός ηθέλησας, τό κράτος εφανέρωσας τής δυνάμεώς σου, εν γάρ τώ Σταυρώ σου, τώ Ληστή Παράδεισον ήνοιξας, καί εν τή Τάφη σου, τούς μοχλούς τού Άδου συνέτριψας, καί έν τή Αναστάσει σου, τα σύμπαντα επλούτισας. Εύσπλαγχνε δόξα σοι.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

-- Μυροφόροι γυναίκες, τόν τάφον σου καταλαβούσαι, λίαν πρωϊ, επεζήτουν σε μυρίσαι τόν Αθάνατον Λόγον καί Θεόν, καί τού Αγγέλου τοίς ρήμασιν ενηχηθείσαι, υπέστρεφον εν χαρά, τοίς, Αποστόλοις μηνύσαι έμφανώς, ότι ανέστης η ζωή τών απάντων, καί παρέχεις τώ κόσμω ιλασμόν, καί τό μέγα έλεος.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Τού θεοδέγμονος τάφου, πρός τούς Ιουδαίους οι φύλακες έλεγον. Ώ τής υμών ματαιόφρονος συμβουλής! φυλάττειν τόν απερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην εκοπιάσατε, κρύψαι τήν Ανάστασιν τού σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανώς εφανερώσατε. Ώ τού υμών ματαιόφρονος συνεδρίου! Τί πάλιν κρύψαι συμβουλεύεσθε, ό ου κρύπτεται; μάλλον δέ παρ' ημών ακούσατε, καί πιστεύσαι θελήσατε τών γενομένων τήν αλήθειαν. Άγγελος αστραπηφόρος, ουρανόθεν κατελθών, τόν λίθον απεκύλισεν, ου τώ φόβω νεκρώσει συνεσχέθημεν, καί

φωνήσας ταις κραταιόφροσι Μυροφόροις, έλεγε γυναιξίν, ουχ οράτε τών φυλάκων τήν νέκρωσιν, καί τών σφραγίδων τήν διάλυσιν, τού Άδου τε τήν κένωσιν. Τί τόν τό νίκος τού Άδου, καταργήσαντα, καί τού θανάτου τό κέντρον συντρίψαντα, ως θνητόν επιζητείτε; Ευαγγελίσασθε δέ ταχύ πορευθείσαι τοίς Αποστόλοις τήν Ανάστασιν, αφόβως κραυγάζουσαι. Όντως ανέστη ο Κύριος, ο έχων τό μέγα έλεος.

Αίνοι Ήχος πλ. β'

1. Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

-- ο Σταυρός σου Κύριε, ζωή καί ανάστασις υπάρχει τώ λαώ σου, καί επ' αυτώ πεποιθότες, σέ τόν αναστάντα, Θεόν ημών υμνούμεν, ελέησον ημάς.

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

-- Η ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ήνοιξε τώ γένει τών ανθρώπων, καί εκ φθοράς λυτρωθέντες, σέ τόν αναστάντα, Θεόν ημών υμνούμεν, ελέησον ημάς.

3. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.

-- Σύν Πατρί καί Πνεύματι, Χριστόν ανυμνήσωμεν, τόν αναστάντα εκ νεκρών, καί πρός αυτόν εκβοώμεν. Σύ ζωή υπάρχεις, ημών καί ανάστασις, ελέησον ημάς.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

-- Τριήμερος ανέστης Χριστέ, εκ τάφου καθώς γέγραπται, συνεγείρας τόν Προπάτορα ημών, διό σε καί δοξάζει, τό γένος τών ανθρώπων, καί ανυμνεί σου τήν Ανάστασιν.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω,

-- Κύριε, μέγα καί φοβερόν υπάρχει, τής σής Αναστάσεως τό μυστήριον, ούτω γάρ προήλθες εκ τού τάφου, ως νυμφίος εκ παστάδος, θανάτω θάνατον λύσας, ίνα τόν Αδάμ ελευθερώσης, όθεν εν ουρανοίς, Άγγελοι χορεύουσι, καί επί γής άνθρωποι δοξάζουσι, τήν εις ημάς γενομένην, ευσπλαγχνίαν σου φιλάνθρωπε.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Ω παράνομοι, Ιουδαίοι, πού εισιν αι σφραγίδες, καί τά αργύρια, ά εδώκατε τοίς στρατιώταις; ουκ εκλάπη ο θησαυρός, αλλά ανέστη ως δυνατός, αυτοί δέ

κατησχύνθητε, αρνησάμενοι Χριστόν, τόν Κύριον τής δόξης, τόν παθόντα καί ταφέντα, καί αναστάντα εκ νεκρών, αυτόν προσκυνήσωμεν.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

-- Σφραγισθέντος τού μνήματος, πώς εσυλήθητε Ιουδαίοι, φύλακας καταστήσαντες, καί σημεία θέντες, τών θυρών κεκλεισμένων, προήλθεν ο Βασιλεύς, ή ως νεκρόν παραστήσατε, ή ως Θεόν προσκυνήσατε, σύν ημίν μελωδούντες. Δόξα Κύριε τώ Σταυρώ σόυ, καί τή Αναστάσει σου.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Τό ζωοδόχον σου μνήμα, αι μυροφόροι Γυναίκες, οδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε, καί μύρα βαστάζουσαι, τό Σώμά σου τό άχραντον μυρίσαι επεζήτουν, εύρον δέ φωτοφόρον Άγγελον, εν τώ λίθω καθήμενον, καί πρός, αυτάς φθεγγόμενον και λέγοντα. Τί δακρύετε τόν εκ πλευράς πηγάσαντα τώ κόσμω τήν ζωήν; τί επιζητείτε ώσπερ θνητόν εν μνήματι τόν Αθάνατον; δραμούσαι δέ μάλλον, απαγγείλατε τοίς αυτού Μαθηταίς, τής αυτού ενδόξου Αναστάσεως τήν παγκόσμιον χαρμονήν, εν ή καί ημάς Σωτήρ φωτίσας, δώρησαι ιλασμόν καί τό μέγα έλεος.

Αίνοι Ήχος βαρύς

1. Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

-- Ανέστη Χριστός εκ νεκρών, λύσας θανάτου τά δεσμά, ευαγγελίζου γή χαράν μεγάλην, αινείτε ουρανοί Θεού τήν δόξαν.

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

-- Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν άγιον Κύριον, Ιησούν τόν μόνον αναμάρτητον.

3. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.

-- Χριστού τήν Ανάστασιν, προσκυνούντες ου παυόμεθα, αυτός γάρ ημάς έσωσεν, εκ τών ανομιών ημών, άγιος Κύριος Ιησούς, ο δείξας τήν Ανάστασιν.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

-- Τί ανταποδώσωμεν τώ Κυρίω, περί πάντων ών ανταπέδωκεν ημίν, δι' ημάς Θεός εν ανθρώποις, διά τήν καταφθαρείσαν φύσιν, ο Λόγος σάρξ εγένετο, καί εσκήνωσεν εν ημίν, πρός τούς αχαρίστους ο Ευεργέτης, πρός τούς αιχμαλώτους ο Ελευθερωτής, πρός τούς εν σκότει καθημένους, ο Ήλιος τής δικαιοσύνης επί τόν Σταυρόν ο απαθής, επί τόν Άδην τό φώς, επί τόν θάνατον η ζωή , η Ανάστασις διά τούς πεσόντας, πρός όν βοήσωμεν, ο Θεός ημών δόξα σοι.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω ,

-- Πύλας Άδου συνέτριψας Κύριε, καί θανάτου τό κράτος κατήργησας, τή κραταιά δυνάμει σου, καί συνήγειρας νεκρούς, τους απ' αιώνος εν σκότει καθεύδοντας, τή θεία καί ενδόξω Αναστάσει σου, ως Βασιλεύς τού παντός, καί Θεός παντοδύναμος.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Δεύτε αγαλλιασώμεθα τώ Κυρίω, καί ευφρανθώμεν εν τή Αναστάσει αυτού ότι συνήγειρε νεκρούς, εκ τών τού Άδου αλύτων δεσμών, καί εδωρήσατο τώ κόσμω ως Θεός, ζωήν αιώνιον, καί τό μέγα έλεος.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

-- Εξαστράπτων Άγγελος, εν τώ λίθω εκάθητο τού Ζωοδόχου μνήματος, καί Γυναιξί Μυροφόροις ευηγγελίζετο λέγων. Ανέστη ο Κύριος, καθώς προείπεν υμίν, απαγγείλατε τοίς Μαθηταίς αυτού, ότι προάγει υμάς εις τήν Γαλιλαίαν, τώ δέ κόσμω παρέχει, ζωήν αιώνιον, καί τό μέγα έλεος.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Τί απεδοκιμάσατε τόν λίθον τόν ακρογωνιαίον, ώ παράνομοι Ιουδαίοι; ούτός εστιν ο λίθος, όν έθετο ο Θεός εν Σιών, ο εκ πέτρας πηγάσας εν ερήμω τό ύδωρ, καί ημίν αναβλύζων εκ τής πλευράς αυτού αθανασίαν, ούτός εστιν ο λίθος, ο εξ όρους Παρθενικού αποτμηθείς, άνευ θελήματος ανδρός, ο Υιός τού ανθρώπου, ο ερχόμενος επί τών νεφελών τού ουρανού, πρός τόν Παλαιόν τών ημερών, καθώς είπε Δανιήλ, καί αιώνιος αυτού η Βασιλεία.

Αίνοι Ήχος πλ. δ'

1. τ ού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

-- Κύριε, ει καί κριτηρίω παρέστης, υπό Πιλάτου κρινόμενος, αλλ' ουκ απελείφθης τού θρόνου, τώ Πατρί συγκαθεζόμενος, καί αναστάς εκ νεκρών, τόν κόσμον ηλευθέρωσας, εκ τής δουλείας τού αλλοτρίου, ως οικτίρμων καί Φιλάνθρωπος.

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

-- Κύριε, ει καί ως νεκρόν εν μνημείω, Ιουδαίοι σε κατέθεντο, άλλ' ως Βασιλέα υπνούντα, στρατιώταί σε εφύλαττον, καί ως ζωής θησαυρόν, σφραγίδι εσφραγίσαντο, αλλά ανέστης καί παρέσχες, αφθαρσίαν ταίς ψυχαίς ημών.

3. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.

-- Κύριε, όπλον κατά τού διαβόλου, τόν Σταυρόν σου ημίν δέδωκας, φρίττει γάρ καί τρέμει, μή φέρων καθοράν αυτού τήν δύναμιν, ότι νεκρούς ανιστά καί θάνατον κατήργησε, διά τούτο προσκυνούμεν, τήν Ταφήν σου καί τήν Έγερσιν.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

-- Ο Άγγελός σου Κύριε, ο τήν Ανάστασιν κηρύξας, τούς μέν φύλακας εφόβησε, τά δέ Γύναια εφώνησε λέγων. Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών, ανέστη Θεός ών, καί τή οικουμένη ζωήν εδωρήσατο.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω,

-- Έπαθες διά σταυρού, ο απαθής τή θεότητι, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ίνα ημάς ελευθερώσης τής δουλείας τού εχθρού, καί αθανατίσας, ζωοποιήσης ημάς Χριστέ ο Θεός, διά τής Αναστάσεώς σου φιλάνθρωπε.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Προσκυνώ καί δοξάζω, καί ανυμνώ Χριστέ, τήν σήν εκ τάφου Ανάστασιν, δι' ής ηλευθέρωσας ημάς, εκ τών τού Άδου αλύτων δεσμών, καί εδωρήσω τώ κόσμω ως Θεός ζωήν αιώνιον, καί τό μέγα έλεος.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

-- Τ ό ζωοδόχον σου μνήμα, φρουρούντες παράνομοι, σύν τή κουστωδία εσφραγίσαντο τούτο, σύ δέ ως αθάνατος Θεός καί παντοδύναμος, ανέστης τριήμερος.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Πορευθέντος σου εν πύλαις Άδου Κύριε, καί ταύτας συντρίψαντος, ο αιχμάλωτος ούτως εβόα, Τίς εστιν ούτος, ότι ου καταδικάζεται εν τοίς κατωτάτοις τής γής, αλλά καί ως σκηνήν κατέλυσε τού θανάτου τό δεσμωτήριον; εδεξάμην αυτόν ως θνητόν, καί τρέφω ως Θεόν. Παντοδύναμε Σωτήρ ελέησον ημάς.

Δόξα...

ΕΩΘΙΝΟΝ Α' Ήχος α'

Εις τό όρος τοίς Μαθηταίς επειροοομένοις, διά τήν χαμόθεν έπαρσιν, επέστη ο Κύριος, καί προσκυνήσαντες αυτόν καί τήν δοθείσαν εξουσίαν, πανταχού διδαχθέντες, εις τήν υπ' ουρανόν εξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τήν εκ νεκρών Ανάστασιν , καί τήν εις Ουρανούς αποκατάστασιν, οίς καί συνδιαιωνίζειν, ο αψευδής επηγγείλατο, Χριστός ο Θεός, καί Σωτήρ τών ψυχών ημών.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β' Ήχος β'

Μετά μύρων προσελθούσαις, ταίς περί Μαριάμ Γυναιξί, καί διαπορουμέναις, πώς έσται αυταίς τυχείν τού εφετού, ωράθη ο λίθος μετηρμένος, καί θείος Νεανίας, καταστέλλων τόν θόρυβον αυτών τής ψυχής, Ηγέρθη γάρ φήσιν, Ιησούς ο Κύριος, διό κηρύξατε τοίς κήρυξιν αυτού Μαθηταίς τήν Γαλιλαίαν δραμείν, καί όψεσθε αυτόν, αναστάντα εκ νεκρών, ώς ζωοδότην καί Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ' Ήχος γ'

Τής Μαγδαληνής Μαρίας, τήν τού Σωτήρος ευαγγελιζομένης, εκ νεκρών Ανάστασιν καί εμφάνειαν, διαπιστούντες οι Μαθηταί, ωνειδίζοντο τό τής καρδίας σκληρόν, αλλά τοίς σημείοις καθοπλισθέντες καί θαύμασι, πρός τό κήρυγμα απεστέλλοντο, καί σύ μέν Κύριε, πρός τόν αρχίφωτον ανελήφθης Πατέρα, οι δέ εκήρυττον πανταχού τόν λόγον, τοίς θαύμασι πιστούμενοι, Διό οι φωτισθέντες δι' αυτών δοξάζομέν σου, τήν εκ νεκρών Ανάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ' Ήχος δ'

Όρθρος ήν βαθύς, καί αι Γυναίκες ήλθον επί τό μνήμά σου Χριστέ, άλλά τό σώμα ουχ ευρέθη, τό ποθούμενον αυταίς, διό απορουμέναις, οι ταίς αστραπτούσαις εσθήσεσιν επιστάντες, Τί τόν ζώντα μετά τών νεκρών ζητείτε; έλεγον, Ηγέρθη ώς προείπε, τί αμνημονείτε τών ρημάτων αυτού; Οίς πεισθείσαι, τά οραθέντα εκήρυττον, αλλ' εδόκει λήρος τά ευαγγέλια, ούτως ήσαν έτι νωθείς οι Μαθηταί, αλλ' ο Πέτρος έδραμε, καί Ιδών εδόξασέ σου, πρός εαυτόν τά θαυμάσια.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ε' Ήχος πλ. α'

Ω τών σοφών σου κριμάτων Χριστέ! πώς Πέτρω μέν τοίς οθονίοις μόνοις, έδωκας εννοήσαί σου τήν Ανάστασιν, Λουκά δέ καί Κλεόπα, συμπορευόμενος ωμίλεις, καί ομιλών, ουκ ευθέως σεαυτόν φανεροίς; Διό καί ονειδίζη, ώς μόνος

παροικών εν Ιερουσαλήμ, καί μή μετέχων τών, εν τέλει βουλευμάτων αυτής, Αλλ' ο πάντα πρός τό τού πλάσματος συμφέρον οικονομών, καί τάς περί σού προφητείας ανέπτυξας, καί εν τώ ευλογείν τόν άρτον, εγνώσθης αυτοίς, ών καί πρό τούτου αι καρδίαι, πρός γνώσίν σου ανεφλέγοντο, οί καί τοίς Μαθηταίς συνηθροισμένοις, ήδη τρανώς εκήρυττόν σου τήν Ανάστασιν, δι' ης ελέησον ημάς.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΣΤ' Ήχος πλ. β'

Η όντως ειρήνη σύ Χριστέ, πρός ανθρώπους Θεού, ειρήνην τήν σήν διδούς, μετά τήν Έγερσιν Μαθηταίς, εμφόβους έδειξας αυτούς, δόξαντας πνεύμα οράν, αλλά κατέστειλας τόν τάραχον αυτών τής ψυχής, δείξας τάς χείρας καί τούς πόδας σου, πλήν απιστούντων έτι, τή τής τροφής μεταλήψει, καί διδαχών αναμνήσει, διήνοιξας αυτών τόν νούν, τού συνιέναι τάς Γραφάς, οίς καί τήν Πατρικήν επαγγελίαν καθυποσχόμενος, καί ευλογήσας αυτούς, διέστης πρός ουρανόν. Δίο σύν αυτοίς προσκυνούμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ' Ήχος βαρύς

Ιδού σκοτία καί πρωϊ, καί τί πρός τό μνημείον Μαρία έστηκας, πολύ σκότος έχουσα ταίς φρεσίν; υφ' ού πού τέθειται ζητείς ο Ιησούς. Αλλ' όρα τούς συντρέχοντας Μαθητάς, πώς τοίς οθονίοις καί τώ σουδαρίω, τήν Ανάστασιν ετεκμήραντο, και ανεμνήσθησαν τής περί τούτου Γραφής. Μεθ' ών, καί δι' ών καί ημείς, πιστεύσαντες, ανυμνούμέν σε τόν ζωοδότην Χριστόν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η' Ήχος πλ. δ'

Τά τής Μαρίας δάκρυα ου μάτην χείνται θερμώς, ιδού γάρ κατηξίωται, καί διδασκόντων Αγγέλων, καί τής όψεως τής σής ώ Ιησού, αλλ' έτι πρόσγεια φρονεί, οία γυνή ασθενής, διό καί αποπέμπεται μή προσψαύσαί σοι Χριστέ. Αλλ' όμως κήρυξ πέμπεται τοίς σοίς Μαθηταίς, οίς ευαγγέλια έφησε, τήν πρός τόν Πατρώον κλήρον άνοδον απαγγέλλουσα. Μεθ' ής αξίωσον καί ημάς, τής εμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ' Ήχος πλ. α'

Ως επ' εσχάτων τών χρόνων, ούσης οψίας Σαββάτων, εφίστασαι τοίς φίλοις Χριστέ, καί θαύματι θαύμα βεβαιοίς, τή κεκλεισμένη εισόδω τών θυρών, τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, αλλ' έπλησας χαράς τούς Μαθητάς, καί Πνεύματος αγίου μετέδωκας αυτοίς, καί εξουσίαν ένειμας αφέσεως αμαρτιών, καί τόν θωμάν ου κατέλιπες, τώ τής απιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διό παράσχου καί ημίν, γνώσιν αληθή, καί άφεσιν πταισμάτων, εύσπλαγχνε Κύριε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι' Ήχος πλ. β'

Μετά τήν εις Άδου κάθοδον, καί τήν εκ νεκρών Ανάστασιν, αθυμούντες ώς εικός, επί τώ χωρισμώ σου Χριστέ οι Μαθηταί, πρός εργασίαν ετράπησαν, καί πάλιν πλοία καί δίκτυα, καί άγρα ουδαμού. Αλλά σύ Σώτερ εμφανισθείς, ώς δεσπότης πάντων, δεξιοίς τά δίκτυα κελεύεις βαλείν, καί ήν ο λόγος έργον ευθύς, καί πλήθος τών ιχθύων πολύ, καί δείπνον ξένον έτοιμον εν γή, ού μετασχόντων τότε σου τών Μαθητών, καί ημάς νύν νοητώς καταξίωσον, εντρυφήσαι φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ' Ήχος πλ. δ'

Φανερών εαυτόν, τοίς Μαθηταίς σου Σωτήρ μετά τήν Ανάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τήν τών προβάτων νομήν, εις αγάπης αντέκτισιν, τήν τού ποιμένειν φροντίδα αιτών. Διό καί έλεγε, Ει φιλείς με Πέτρε, ποίμαινε τά αρνία μου, ποίμαινε τά πρόβατά μου. ο δέ ευθέως ενδεικνύμενος τό φιλόστοργον, περί τού άλλου Μαθητού επυνθάνετο. Ών ταίς πρεσβείαις Χριστέ, τήν ποίμνην σου διαφύλαττε, εκ λύκων λυμαινομένων αυτήν.

Καί νύν... τό παρόν Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τού εκ σού σαρκωθέντος, ο Άδης ηχμαλώτισται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα νενέκρωται, η Εύα ηλευθέρωται, ο θάνατος τεθανάτωται, καί ημείς εζωοποιήθημεν, διό ανυμνούντες βοώμεν. Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας, δόξα σοι.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

- Δόξα σοι τώ δείξαντι τό φώς, Δόξα εν υψίστοις Θεώ, καί επί γής ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.

- Υμνούμέν σε, ευλογούμέν σε, προσκυνούμέν σε, δοξολογούμέν σε, ευχαριστούμέν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν.

- Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Άγιον Πνεύμα,

- Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού Θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου.

- Πρόσδεξαι τήν δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά τού Πατρός, καί ελέησον ημάς.

- Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.

- Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, καί αινέσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος.

- Καταξίωσον, Κύριε, εν τή ημέρα ταύτη, αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.
- Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σέ.
- Ευλογητός εί, Κύριε. δίδαξόν με τά δικαιώματά σου (γ').
- Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν, εν γενεά καί γενεά,
- Εγώ είπα. Κύριε, ελέησόν με, ίασαι τήν ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρός σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου.
- Ότι παρά σοί πηγή ζωής, εν τώ φωτί σου οψόμεθα φώς.
- Παράτεινον τό έλεός σου τοίς γινώσκουσί σε.

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ').

Δόξα... Καί νύν... Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω γέγονεν. Άσωμεν τώ αναστάντι εκ τάφου καί αρχηγώ τής ζωής ημών, καθελών γάρ τώ θανάτω τόν θάνατον, τό νίκος έδωκεν ημίν, καί τό μέγα έλεος.